ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 551

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 1ῇ Νοεμβρίου 1916.

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

—Οἱ διαστασμοὶ τῆς Ρουμανίας.—Ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Βαλκανικὸς Σύνδεσμος.—Ἡ πρώτη διαφωνία Βασιλέως καὶ Βενιζέλου.—Τὸ Ἔθνος καὶ οἱ δύο μέγιστοι παράγοντες.—Ἡ Συμμαχικὴ συνθήκη Σερβίας καὶ Ἑλλάδος.—Δευτέρα διαφωνία Βασιλέως καὶ Βενιζέλου.—Ἀπόβασις Συμμαχικοῦ στρατοῦ εἰς Θεσσαλονίκην.

—Οἱ διαστασμοὶ τῆς Ρουμανίας.

Παρεθέσαμεν εἰς τὸ προηγηθὲν φύλλον ἐξομολόγησιν τοῦ ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Χοέντζολερν Βασιλέως τῆς Ρουμανίας Φερδινάνδου τῶν διαλογισμῶν καὶ τῶν φόβων τῆς Ρουμανίας πρὸ τῆς τρομερωτάτης συρράξεως πρὸς ἁλλήλας πασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Ἡ Ρουμανία ὤφειλε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπὸ τῆς Οὐγγρικῆς κυριαρχίας ἀπελευθέρωσιν τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων Ρουμάνων Ὀρθοδόξων ἐν Τρανσυλβανίᾳ, ὑπῆρχον ὅμως καὶ 1,500,000 Ρουμᾶνοι ἐν Βοσσαραβίᾳ, ἣν ἡ Ρωσσία ὑπήγαγεν εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς, μετὰ τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον τῷ 1877, ὑπῆρχον δὲ δύο κόμματα ἰσχυρὰ ἐν αὐτῇ, ὧν τὸ μὲν ἤθελε τὴν Ρουμανίαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν δύο Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν κατὰ τοῦ Πανσλαυϊστικοῦ κινδύνου, τὸ δὲ διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, προσήγγισε δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐσχάτως, ἐπιδιώκουσαν τὴν ἀνάπτυξιν οἰκονομικῶν συμφερόντων ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, διὰ τῶν μελετωμένων σιδηροδρόμων ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης, ἐξ ὧν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ θὰ ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς Ρουμανίας μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης.

Ἡ Ρουμανία διὰ ταῦτα ἐταλαντεύετο μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων ὁμάδων, καὶ θὰ ἐξηκολούθει ταλαντευομένη καὶ σήμερον, ἂν ἔζη ὁ Βασιλεὺς Κάρολος. Εἴδομεν πόσον δαιμονίως ἐπωφελήθη τὴν οὐδετερότητά της ἡ Ρουμανία ἀποθησαυρίσασα κυριολεκτικῶς ἐκ τῆς ἐναμίλλου ζητήσεως τῶν προϊόντων αὐτῆς παρὰ τῶν ἐμπολέμων.

Αἱ νίκαι ὅμως τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Βρουσιλώφ καὶ Σαχάρωφ κατὰ τὸ μέσον καὶ νότιον Ρωσικὸν μέτωπον ἦραν τοὺς διστασμοὺς τῆς Ρουμανίας καὶ κατίσχυσεν ἡ ὑπὲρ τῆς Συνεννοήσεως πολιτικὴ τῶν Φιλιππέσκο καὶ Τάκε Ἰωνέσκο, καὶ οὕτω ἡ διστακτικὴ Ρουμανία ἀνέρριψε τὸν κύβον καὶ διέβη τὰς Τρανσυλβανικὰς Ἄλπεις εἰς ἀπελευθέρωσιν τῶν υἱῶν αὐτῆς ἐν Τρανσυλβανίᾳ.

Δυστυχῶς, ὅμως, οἱ Αὐστρογερμανικοὶ ὄγκοι μετὰ τοῦ Ταρταρείου πυροβολικοῦ αὐτῶν ἐξήλασαν τοὺς Ρουμάνους τῆς Τρανσυλβανίας, ὑπερέβησαν τὰς Ἄλπεις καὶ ἤδη πατοῦσι καὶ μάχονται ἐπὶ ἐδάφους Ρουμανικοῦ, ἐνῷ ἄλλοι Αὐστρογερμανοβουλγαροτουρκικοὶ στρατοὶ ὑπὸ τὸν γερμανὸν στρατηγὸν Μάκενσεν κατέβαλον τὰς Ρωσσορρουμανικὰς δυνάμεις ἐν τῇ Ρουμανικῇ Δοβρουτζᾷ, αἵτινες, φαίνεται ὅτι διέβησαν τὸν Δούναβιν, καὶ ἡ Ρουμανία κρατερῶς βοηθουμένη ὑπὸ τῆς Ρωσίας ἀγωνίζεται ὑπὲρ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἐδάφους.

—Ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Βαλκανικὸς Σύνδεσμος.

Ἡ Ἑλλάς, εἴδομεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ, κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου διετέλει ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ τῆς σοβαρᾶς ἀναδιοργανώσεως αὐτῆς καὶ τῶν νέων ἀνακτηθεισῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν μετὰ τοὺς δύο ἀλλεπαλλήλους ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους, ἥτις ὅμως ἀνεκόπη ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀπειλουμένου πολέμου διὰ τὰς Νήσους Λέσβον καὶ Χίον, καὶ ὑπὸ τοῦ διωγμοῦ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐξ οὗ ἑκατοντάδες χιλιάδων προσέφυγον εἰς τὸ ἐλεύθερον ἔλλην. ἔδαφος καὶ ἀπὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ἐπεβάρυνον τὸ ἐξηντλημένον ἄλλως δημόσιον ταμεῖον.

Ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος ἦτο ὁμόφωνος πολιτικὴ πορεία πάντων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, ἐφόσον ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος περιωρίζετο μεταξὺ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως καὶ τῆς ἀπὸ Τριπλῆς εἰς Δυαδικὴν Συμμαχίαν μεταβληθείσης διὰ τὴν οὐδετερότητα τοῦ τρίτου μέλους αὐτῆς, τῆς Ἰταλίας.

Ὅτε ὅμως ἡ Τουρκία ἐρρίφθη ἀλογίστως εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ὑπὸ τῆς Νεοτουρκικῆς Κυβερνήσεως, αἱ πολεμικαὶ φλόγες ἐκ Σερβίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐκ Τουρκίας ἐξ ἄλλου ἠπείλουν σοβαρῶς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον ὅλην καὶ ἐναπέκειτο εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις εἶχεν ἀποβῇ μῆλον ἔριδος μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων ὁμάδων, καὶ μετ' αὐτὴν εἰς τὴν Ρουμανίαν ἡ τοιάδε ἢ τοιάδε τύχη τῆς χερσονήσου ταύτης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπρέσβευε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀοιδίμου Τρικούπη περὶ Βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας ἢ Συνδέσμου, ἥτις ἦτο εἰσήγησις Ἀγγλική, ἵνα τεθῇ φραγμὸς κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς πολιτικῆς τῶν δύο Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, καὶ μάλιστα μετὰ τὸ κατώρθωμα τῆς Γερμανίας νὰ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Προποντίδι δρμου τοῦ Χάϊδαρ Πασᾶ μέχρι Βαγδάτης.

Εἰς τὴν Βαλκανικὴν ταύτην πολιτικὴν ὁ κ. Βενιζέλος προσεκολλήθη σφιγκτότερον καὶ στερεώτερον μετὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων διεκήρυξεν ὅτι καὶ προσφερομένην θὰ ἀπέκρουε τὴν Θρᾴκην, ἀποκηρύττων οὕτω τὴν ἀπ' αἰώνων ζωογόνουσαν τὸν Ἑλληνισμὸν Μεγάλην Ἰδέαν, καὶ ἀπέπεμπε σκαιῶς τοὺς πληρεξουσίους τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας, ἐξαιτουμένους τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως μὴ ἀφεθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὠμῶν Βουλγάρων.

Εὐτυχῶς ἡ ἀκόρεστος πλεονεξία τῆς Βουλγαρίας ἤνωσε κατ' αὐτῆς Σερβίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ ἡ Βουλγαρικὴ πλεονεξία ἐτιμωρήθη ἐν δικαίῳ μέτρῳ.

Φαίνεται ὅμως, καὶ μετὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν Βουλγάρων, ὁ κ. Βενιζέλος εἵχετο στερρῶς τῆς ἀρχῆς ὑπὲρ τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου, ὃν ἐπέμενε παραδόξως θεωρῶν δυνατὸν καὶ μετὰ τὸν κατὰ τῆς Βουλγαρίας πόλεμον, καὶ ἔστεργεν εἰς ἐδαφικὰς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν παραχωρήσεις ἐκ τῆς ἀπελευθερωθείσης Μακεδονίας, τοῦθ' ὅπερ διὰ λόγους στρατηγικοὺς ἀπέκρουε τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἠναγκάσθη δὲ νὰ παραιτηθῇ καὶ αὐτὸς τὴν χιμαιρικὴν ἐλπίδα, ὅτε ἡ Βουλγαρία συνωμολόγησεν ἐν Βερολίνῳ δάνειον 150 ἑκατομ. μάρκων.

—Ἡ πρώτη διαφωνία Βασιλέως καὶ Βενιζέλου.

Ὅτε ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως ἡ ἐκβίασις τοῦ Ἑλληνοπόντου, ὁ κ. Βενιζέλος συνεκινήθη ὡς καὶ ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν, διότι ἡ ἐπιχείρησις ἔκρουε τὴν εὐαισθητοτάτην χορδὴν τῆς ἐθνικῆς καρδίας, καὶ ἄνευ διστασμοῦ συνήνεσεν ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς συμμετάσχῃ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἵνα μὴ ἀπουσιάζῃ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπὸ τῆς Κων)πόλεως, τῆς ὁποίας τὴν προσεχῆ ἅλωσιν ἐθεώρει βεβαίαν καὶ ἐπίστευεν ὅτι διὰ μίᾶς τουλάχιστον μεραρχίας εἰς τὴν Θρακικὴν Χερσόνησον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὸν Ἑλλήσποντον θὰ ἐξησφάλιζε σπουδαίαν θέσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτε θὰ ἀπεφασίζετο ἡ ὁριστικὴ τύχη τῆς Τουρκίας. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον, ὅμως, ὅπερ ὀρθῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς μέγα Ἐπιτελεῖον μικροῦ στρατοῦ ὑπὸ Γάλλου στρατιωτικοῦ κριτικοῦ, διέβλεπεν ἄλλοθεν ἐπικρεμάμενον μέγαν κίνδυνον, ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας, ἥτις ἔπνεε πάντοτε ἐκδίκησιν ἄσβεστον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, καὶ δὲν θὰ παρήρχετο, τὴν πρώτην δοθησομένην εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιτεθῇ καὶ συντρίψῃ ἀμφοτέρας ἢ ἑκατέραν. Τὴν γνώμην τοῦ ἐπιτελείου συνεμερίσθη καὶ ἡ στρατηγικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅμως, πρὸ τῶν ὀνειροπόλων ἀπόψεων τῆς διανομῆς τῆς Τουρκίας, δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ εἰς Βουλγαρικὸν κίνδυνον, καὶ ἐπέμενεν ὅπως ἡ Ἑλλὰς ὁρμήσῃ εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον μετὰ τῶν Συμμάχων. Ὁ Βασιλεὺς ἦρεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς μετ' ἐκπλήξεως εἶδε τὸν πανίσχυρον πολιτικὸν ἄνδρα, καταθέτοντα τὴν ἀρχὴν ἐν οὕτω κρισίμοις καιροῖς.

—Τὸ Ἔθνος καὶ οἱ δύο μέγιστοι παράγοντες.

Αἱ συμπάθειαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦσαν ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου, διότι ἡ πολεμικὴ κατὰ τῆς Τουρκίας πολιτική του ἐθώπευε καὶ ἐξέκαιε τὰ προαιώνια ἐθνικὰ ἰδεώδη του. Ἐξ ἄλλου ὅμως ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους ὅλου πρὸς τὸν Βασιλέα ἦτο πολὺ ἰσχυρὰ καὶ βαθεῖα καὶ διὰ τοῦτο βαθύτατα συνεκινήθη ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπὶ τῷ χωρισμῷ τῶν δύο πρωτευόντων παραγόντων καὶ δημιουργῶν τῶν μεγάλων εὐτυχῶν γεγονότων διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἔθνος ὅλον ἤθελεν αὐτοὺς ἡνωμένους καὶ ἐν συμφωνίᾳ νὰ κατευθύνωσι τὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη. Ὁ Βασιλεύς, ἀρνηθέντος τοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν φιλελευθέρων, ἀνέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸν ἐκ Πατρῶν πολιτευτὴν κ. Δ. Γούναριν καὶ διέλυσε τὴν Βουλήν, ποιούμενος ἔκκλησιν εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ ἔθνους περὶ τῆς ἀκολουθητέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς· ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀπέτυχον αἱ ἀπόπειραι τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου κατὰ τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ ὅτε ἐγίνοντο αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης ζήτημα συμμετοχῆς ἢ μὴ εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην, καὶ τὸ ἔθνος ἐμμένον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς συμπράξεως Βασιλέως καὶ Βενιζέλου διὰ ὑπερόγκου πλειονοψηφίας ἐπανέφερε τοῦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀποκατέστη οὕτω ἡ γαλήνη καὶ ἡ πεποίθησις ἐν τῇ ἐθνικῇ ψυχῇ.

—Ἡ Συμμαχικὴ συνθήκη Σερβίας καὶ Ἑλλάδος.

Νέα ὅμως πολεμικὰ γεγονότα ἐπῆλθον ἵνα συνταράξωσι σφοδρότερον τὸ πολιτικὸν ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος. Αἱ δύο Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι, μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἧτταν τῶν Αὐστρούγγρων ὑπὸ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ, ἀπεφάσισαν νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἅπαξ διὰ παντὸς τοῦ ὀχληροῦ καταστάντος εἰς αὐτὰς μικροῦ ἀλλ' ἡρωϊκωτάτου Κράτους καὶ ἀπέστειλαν κατ' αὐτῆς νέον ἡνωμένον στρατὸν ὑπὸ τὸν νικηφόρον ἐν Γαλικίᾳ κατὰ τῶν Ρώσων Γερμανὸν στρατηγὸν Μάκενσεν. Εἰς ἐπίμετρον ἡ Βουλγαρία ἐκηρύχθη σύμμαχος τῶν Αὐστρογερμανῶν καὶ τῶν Τούρκων καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἡρωϊκὸς Σερβικὸς στρατὸς ἠγωνίζετο ἀπεγνωσμένως κατὰ τῶν Αὐστρογερμανῶν ἐπιδρομέων, ἡ Βουλγαρία ἐκήρυττεν ἐπιστράτευσιν γενικὴν ὑπὸ τὴν πρόφασιν περιφρουρήσεως τοῦ ἐδάφους αὐτῆς.

Ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς Βουλγαρικῆς ἐπιστρατεύσεως δὲν διέλαθε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὅστις ἐπανειλημμένως διεμήνυσε πρὸς τὴν Συνεννόησιν τὴν πρόθεσιν τοῦ Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας ὅπως σύνταχθῇ μετὰ τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν, καὶ τὸν κ. Βενιζέλον, ὅστις ἐθεώρει τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῆς συμμαχικῆς μετὰ τῆς Σερβίας συνθήκης ὑπόχρεων ὅπως πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς Σερβίας, προσβαλλομένης ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, καὶ οὕτως ἡ Ἑλλὰς ἐκάλεσε καὶ αὐτὴ ὑπὸ τὰ ὅπλα περὶ τὰς εἴκοσιν ἡλικίας.

—Δευτέρα διαφωνία Βασιλέως καὶ Βενιζέλου.

—Ἀπόβασις Συμμαχ. στρατοῦ εἰς Θεσσαλονίκην.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιμένων εἰς τὴν κατ' αὐτὸν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Σερβίαν—εἰς ἣν, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, παρεσχέθη δι' ὅλου τοῦ μέχρι τότε πολέμου καὶ μετὰ ταῦτα μέχρι σήμερον, πᾶσα εὐκολία πρὸς ἐπισιτισμὸν καὶ ἀνεφοδιασμὸν διὰ τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης καὶ τῶν δύο Μακεδονικῶν σιδηροδρόμων—ἀπεπάθη διεροτῶν τὴν Συνεννόησιν, ἐὰν ἦτο διατεθειμένη νὰ ἀποστείλῃ 150 χιλ. στρατοῦ μητροπολιτικοῦ καὶ ἠπειρωτικοῦ, ὅσον ὤφειλε νὰ παρατάξῃ ἡ Σερβία κατὰ τῆς Βουλγαρίας ἐν περιπτώσει πολέμου ταύτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοῦτο ἔπραξεν ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ πάσης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὅτε ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσε τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν τῆς Συνεννοήσεως, ἡ Α. Μεγαλειότης ἐθεώρησεν ἐπικίνδυνον τὴν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀπόβασιν ξένου στρατοῦ, ἤτις ἄλλως τε ἔδει νὰ ἐπιτραπῇ διὰ νόμου εἰδικοῦ, καὶ ἀπέκρουσε τὴν ἐνέργειαν ταύτην τοῦ Πρωθυπουργοῦ του. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἄρνησιν ταύτην τοῦ Βασιλέως, πρὸς τοὺς Συμμάχους οἵτινες ὅμως ἀπήντησαν ἀμέσως ὅτι ἀποβιβάζεται ἤδη Συμμαχικὸς στρατὸς εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐννοοῦσιν ὅπως συμπληρώσωσι τὴν ἀπαιτουμένην στρατιωτικὴν δύναμιν ἀντὶ τῆς Σερβίας, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σχετικοῦ ὅρου τὴν πρὸς ταύτην συμμαχικὴν συνθήκην τῆς Ἑλλάδος· πράγματι δὲ μεταγωγικὰ ὑπὸ πολεμικῶν συνοδευόμενα μετέφερον ἐκ Μούδρου τῆς Λήμνου καὶ ἐκ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου 5—7 χιλ. Συμμαχικοῦ στρατοῦ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ οὕτω αἰφνιδιαστικῶς πως ἡ Θεσσαλονίκη περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων, καὶ τοῦτο ἀπετέλεσε τὴν ἀρχὴν ὅλων τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἐχώρησαν αὐξανόμεναι καὶ ἐπιτεινόμεναι μέχρι σήμερον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ ἐπανειλημμένα συμβούλια τοῦ Στέμματος, ὧν μετέσχον καὶ οἱ πρώην πρωθυπουργοί, οἵτινες συνετάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐνόπλου οὐδετερότητος, ὁ Βασιλεὺς ἀπεδοκίμασε τὴν πολιτικὴν ταύτην τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις Οἰκουμενικὴ ἐκ τῶν πρώην πρωθυπουργῶν κ. κ. Γ. Θεοτόκη, Δημ. Ράλλη, Στεφ. Δραγούμη καὶ Δ. Γούναρη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ζαΐμη.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ὡς πρόγραμμα πολιτικὸν διεκήρυξεν εὐμενῆ πρὸς τὴν Συνεννόησιν ἔνοπλον οὐδετερότητα καὶ ἐν ἀναμονῇ πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἰδεωδῶν τῆς χώρας. Ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὴν πρώτην παρουσίαν τῆς νέας Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν ὑπέσχετο τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ ἐφόσον αἱ βάσεις τῆς πολιτικῆς του ἐτηροῦντο ὑπ' αὐτό, καὶ τοῦτο διήρκεσε μέχρι τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1915 ὅτε πάνοπλον συνέδριον ἐνέθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ζήτημα πολιτικόν, καὶ ἠτήθη ὁ κ. Ζαΐμης μὴ θέλων νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν του παρηγήθη, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Στεφ. Σκουλούδη, καὶ ἡ οὕτω μεταρρυθμισθεῖσα Κυβέρνησις διέλυσε τὴν Βουλὴν καὶ ὥρισεν ἐκλογὰς εἰς τὴν 6 Δεκεμβρίου 1915.

Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλου κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ προκηρύξεως τοῦ ἀρχηγοῦ των κατεδίκασε τὴν πολιτείαν τοῦ Στέμματος ὡς ἀντισυνταγματικὴν καὶ τὰς διαταχθείσας ἐκλογὰς ὡς κωμῳδίαν καὶ ἐδήλωσεν ἀποχὴν ἀπὸ τούτων, προέτρεψε δὲ καὶ ἅπαντας τοὺς ὁμόφρονας ψηφοφόρους ν' ἀπόσχωσιν αὐτῶν, προβάλλων κυρίως τὴν ἐπιστράτευσιν δι' ἣν τὸ μεῖζον μέρος τῶν ἐκλογέων ἠδυνάτει νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐκλογικά δικαιώματά του.

Αἱ ἐκλογαὶ ὅθεν διεξήχθησαν ἄνευ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, οἵτινες διετείνοντο, ὅτι ἐλάμβανον τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθνους ὑπὲρ ἑαυτῶν θεωροῦντες ὡς φίλους των τοὺς ἀποσχόντας τῆς ψηφοφορίας πάντας, ὧν πολλοὶ πάντως ἀπέσχον τῶν καλπῶν, ὡς μὴ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῶν προσώπων, ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπῆρχε διάφορος γνώμη ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν πολιτικὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Μέχρι τούτου αἱ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις ἦσαν ἔφερον χαρακτῆρα νομοταγῆ καὶ συνταγματικόν, ἡ περαιτέρω ὅμως ἐξέλιξις αὐτῶν δὲν προεβλέπετο οἷα ἐγένετο, καὶ περὶ ταύτης θὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ, φρονοῦντες ὅτι διὰ τῆς συνοπτικῆς ταύτης ἀνασκοπήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι παρεχομένων ἀσφαλῆ βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς γνώμης αὐτῶν περὶ τούτων.

ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ Μ. ΚΙΤΙΟΥ Κου ΜΕΛ. ΜΕΤΑΞΑΚΗ

Ἡ γενικὴ ἀποδοκιμασία τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Μητροπολίτου κ. Μελετίου Μεταξάκη οὐ μόνον ὑπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου εἶνε χαρακτηριστικὴ καὶ ἀξιοσημείωτος, βαρέως δὲ φέρων αὐτὴν οὗτος ἀπέδωκεν εἰς στενὸν καὶ ταπεινὸν πνεῦμα τοπιστικὸν τοῦ λαοῦ τούτου, τοῦθ' ὅπερ ἀνάληθες ὂν κατεδείχθη καὶ ὅλως ἀνυπόστατον, διότι αἱ τελευταῖαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἀνέδειξαν βουλευτὴν πρόσωπον ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καίτοι πολλαχόθεν πολεμούμενον, καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τοῦ Ἁγ. Κιτίου.

Ἡ Παγκύπριος ἀποδοκιμασία τῆς Α. Πανιερότητος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαίαν ἀντίληψιν καὶ τὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ, ἣν δὲν παρεπλάνησαν οὔτε ἐσύγχισαν αἱ πομπώδεις διαφημίσεις καὶ τὰ ἐξωγκωμένα φ ο ύ μ α ρ α, πόσον δὲ δικαία ἐγένετο ἡ ἀποδοκιμασία ἐδείχθη ἐξ ὅσων διελάβομεν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ἀρχιερατικῆς δράσεως τοῦ Ἁγ. Κιτίου.

Ὑπολείπεται νὰ ἐκθέσωμέν τινα περαιτέρω συμπληροῦντα τὴν διαγραφεῖσαν ἤδη εἰκόνα.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διετυπώθη δημοσίᾳ διὰ ζώσης καὶ διὰ τοῦ τύπου ἡ γνώμη περὶ τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς ἀποστολῆς τῆς Κύπρου διὰ τὰς ἐναντι ἡμῶν Ἀνατολικὰς χώρας, ὅπου αἱ προπαγάνδαι ἀπ' αἰώνων ἤδη λυμαίνονται καὶ φθείρουσι θρησκευτικῶς καὶ ἐθνικῶς τοὺς ἐκεῖ χριστιανικοὺς ἰδίᾳ πληθυσμούς, καὶ τὴν γνώμην ταύτην ἐπανέλαβεν ὁ Ἁγ. Κιτίου χάριν ἐπιδείξεως καὶ οὐχὶ πρὸς θετικὴν ἐργασίαν.

Ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς πρώτης νεανικῆς ἡλικίας διαγαγὼν ἐν μέσῳ τῶν πληθυσμῶν ἐκείνων καὶ γνωρίζων τὴν ἀραβικὴν καὶ τὰ ἤθη καὶ τὰς ἀδυναμίας αὐτῶν ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν ὡς Μητροπολίτης Κιτίου νὰ ἐπιδείξῃ τὸν ἀποστολικὸν ζῆλόν του πρὸς μερικὴν καταπολέμησιν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ.

Μικρὸν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου τῆς Συνεννοήσεως κατὰ τῆς Τουρκίας κατέφυγον εἰς Λάρνακα ὑπερεκάτον οἰκογένειαι Ἀραβοφώνων Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων ἀπὸ Λαοδικείας, Ἀλεξανδρέττας Τριπόλεως καὶ ἄλλοθεν τῆς Συρίας, ὧν οἱ πλείονες εὔποροι καὶ μεμορφωμένοι. Τοῦτο παρεῖχεν ἐξαίρετον εὐ-

καιρ'αν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι ἐδρεύοντα Μητροπολίτην κ. Μελέτιον Μετξάκην, ὅπως ἐπιδοθῇ ψυχῇ καὶ σώματι εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τούτων ἀπὸ τῆς προπαγανδικῆς λώβης ὑφ' ἧς ἐφάνησαν προσβεβλημένοι, διότι τηροῦντες τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν φαίνονται οἱ πλεῖστοι ἀποβαλόντες τὴν ἐθνικὴν τοιαύτην, τοῦτο δὲ ἐγένετο δῆλον ὅτε πέρυσιν ἀρνούμενοι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν σχολικὴν φορολογίαν ὡς Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι προέβαλον τὴν ἔνστασιν ὅτι τυγχάνουσι Σύροι τοιοῦτοι καὶ συνεπῶς ἀπαλλάσσονται τῆς σχολικῆς φορολογίας, εὑρέθη μάλιστα καὶ Ἕλλην δικηγόρος ἐκ τῶν θιασωτῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου ὑποστηρίζων τὴν παράλογον ἔνστασίν των ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Ἁγ. Κιτίου αὐτοδικαίως προεδρεύων τῆς Σχολικῆς ἐπιτροπείας καὶ δι' ἀντιπροσώπου παριστάμενος εἰς τὴν Ἐπαρ. Ἐκπαιδευτ. Ἐπιτροπείαν ἐφάνη ἀδιάφορος πρὸς τὴν βαρυσήμαντον ταύτην ἔνστασιν, ἀντὶ νὰ ἀντεπεξέλθῃ ὅλαις δυνάμεσι πρὸς πρόληψιν ἢ καὶ ἀναίρεσιν αὐτῆς καὶ ταῦτα ἐγένοντο μετὰ πάροδον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους τῆς ἐν Λάρνακι ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

Ἀρχιερεὺς συναισθανόμενος πράγματι τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν ἀποστολικήν του οὐδέποτε θὰ παρήρχετο τόσον ἀδιάφορος καὶ ἀπαθὴς εὐκαιρίαν οὔτω λαμπράν, ὅπως ἀναζωογονήσῃ παρὰ τῇ θρησκευτικῇ καὶ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν παρὰ ταῖς ἀραβοφώναις Ἑλληνορθοδόξοις.

Ἡ διαφήμησις χαρακτηρίζει τὴν ὅλην πολιτείαν τοῦ Ἁγίου Κιτίου, ἤτις ὅμως οὐδόλως παραπλάνησε τὸν Κυπρ. λαὸν, ὅστις μετὰ πατάγου κατεδίκασεν αὐτήν.

Ὁ Ἁγ. Κιτίου παραπαίει καὶ μεταπίπτει ἐν ταῖς ἀντιλήψεσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς ἑκάστοτε περιστάσεις. Νεωτερίζει ἐπικινδύνως ὁσάκις θέλει νὰ δικαιολογήσῃ ἑαυτὸν, καὶ ἀνατρέχει εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους κανόνας καὶ τὰς Ἐκκλησιαστ. παραδόσεις ὁσάκις τοῦτο συμφέρει εἰς αὐτόν.

Ὡσεὶ εἶχε συμπληρώσει ὅλον τὸ ἀρχιερατικὸν καὶ ποιμαντικὸν ἔργον παρὰ τῷ ποιμνίῳ του ἀνορθώσας πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντα καὶ ἀνακαινίσας αὐτὸ θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς, καὶ ὑπελείπετο ὁ νεωτερισμὸς τῆς φοιτήσεως εἰς θέατρον,, καὶ θέατρον μάλιστα ἀνειμένον καὶ ἐλαφρὸν τῆς Α. Πανιερότητος, ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὴν **« Μαριονέττες ! »**

Μὴ τολμῶν προσωπικῶς, ὡς πράττει πάντοτε, νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν, ἀνωνύμως ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν ἐπικρίσεων ἡμῶν τότε καταλύων καὶ ἀποκηρύττων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων Κανόνας.

Προκειμένου ὅμως ὕστερον περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προσόδων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κτημοσύνης ἀνέκυψαν εἰς μέσον οἱ ἀρχαιότατοι Ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ αἱ παλαίταται Ἐκκλησιαστικαὶ παραδόσεις.

Καὶ ἐνῷ ἐπεκαλοῦντο αἱ Ἱεραὶ οὗτοι Κανόνες καὶ αἱ Ἱεραὶ παραδόσεις ὡς ρομφαία δίστομος κατὰ παντὸς τυγόντος παραβάτου ἢ παρερμηνευτοῦ, ἡ Μητρόπολις Κιτίου ἐχορήγει ἄδειαν γάμου εἰς πνευματικοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοῦτο τοῦ ἄρρενος ἀνήκοντος εἰς ἄλλην ἐπισκοπικὴν δικαιοδοσίαν, ὁ τρόπος δὲ καθ' ὃν ἐνένετο τοῦτο εἶνε πολὺ χαρακτηριστικὸν διὰ τὸν Ἁγ. Κιτίου, ἐπαφίνοντα τὴν αὐθέντην εἰς τὸν παρὰ τῇ Μητροπόλει του Ἀρχιμανδρίτην.

Ἀνακολουθίαι τοιαῦται καὶ ἀντιφάσεις μειοῦσι μεγάλως τὸ κῦρος καὶ τὴν αὐθεντίαν, ἂν μὴ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, πάντως ὅμως τῶν ταγῶν ἐν αὐτῇ καὶ σκανδαλίζουσι τὰς συνειδήσεις τῶν Χριστιανῶν, ἐξασθενοῦσι καὶ καταρρίπτουσι τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέσμια καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ χαλαροῦσιν ἐπικινδύνως τοὺς ἠθικοὺς δεσμοὺς, τοὺς συγκρατοῦντας τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ παρεκτροπῶν καὶ ὀλισθημάτων ἐπικινδύνων καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ ἔθνος ὅλον.

Δὲν εἶχε, ἄρα, ἀξιοθαύμαστος ἡ ξυδέρκεια καὶ ἡ εὐθυκρισία τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, περιφανέστατα διαβηλώσαντος ἀνεπιφύλακτον τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτοῦ κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἁγ. Κιτίου, διαψεύσαντος πᾶσας τὰς ἀναποτεθείσας εἰς αὐτὸν χρηστὰς ἐλπίδας του, ὅταν μετεκαλεῖτο τοῦτον ὁμοφώνως εἰς τὸν Μητροπολ. Θρόνον Κιτίου.

ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΜΗΝΑΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Β'.

—Ἀποκρύπτουσι τοὺς τραυματίας.

Ἡ 4η Αὐγούστου (ν. ἡ.) εἶνε ἡ ἐπέτειος γνωστὴ ἐν Γερμανίᾳ ὡς «Προδοσία τῆς Ἀγγλίας»—ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον, ὃν λέγει ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς τὸν λαὸν ὅτι εἶνε «εὐτελὴς καὶ δειλὴ προσπάθεια ὅπως δοκιμάσῃ καὶ πλήξῃ διὰ τῆς πείνης τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία».

Κατὰ τὴν ἡλιόλουστον καὶ δροσερὰν ταύτην πρωΐαν παρατήρησα ἔξω ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς σιδηροδρομικῆς ἁμάξης μου ἐν περίπου τέταρτον μιλλίου πρὶν φθάσωμεν εἰς Πότσδαμ, καὶ εἶδον πολυαρίθμους ἁμαξοστοιχίας φαιὰς φερούσας τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἁμαξοστοιχίας ταξειδευούσας συνήθως ἐν Γερμανίᾳ τὴν νύκτα.

Ὑπῆρχε ζεῦγος ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς Ἱππικοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἁμάξῃ μετ' ἐμοῦ.

Καὶ αὐτοὶ παρετήρουν ἔξω «*Ach, noch einmal*» ἦτοι «Ἄχ, ἅπαξ ἔτι» μετὰ δυσαρεσκείας παρετήρησεν ὁ πρεσβύτερος. Ἦσαν μελαγχολικὸν ζεῦγος καὶ εἶχον δίκαιον νὰ εἶνε.

Τὸ Γερμανικὸν δημόσιον ἤρχισε νὰ γνωρίζῃ πολλὰ περὶ τῶν τραυματιῶν.

Δὲν γνωρίζουσιν ἀκόμη πάντα τὰ γεγονότα, ἐπειδὴ οἱ τραυματίαι, ὅσον εἶναι δυνατὸν, ἀποκρύπτονται ἐν Γερμανίᾳ καὶ οὐδέποτε ἀποστέλλονται εἰς κέντρα Σοσιαλιστικὰ εἰμὴ μόνον ὅταν εἶνε ἀνυπόφευκτον. Οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοί, οἵτινες αὐξάνουσι κατ' ἀναλογίαν ὑπερμέτρου, ἀπὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πολεμικῆς μηχανῆς τῆς Ἀγγλίας, παραποιοῦνται διὰ τεχνασμάτων.

Καὶ ἂν εἶνε ἀνάγκη εὐχεροῦς ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου, προβάλλω τὴν τερατώδη ἐπίσημον ψευδολογίαν ὅτι ὑπὲρ τοὺς 90 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τραυματίαι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός! Ἐκ τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ τραυματιῶν εἰς Πότσδαμ ἀμφιβάλλω ἂν ὑπολογιστὸν μέρος τῶν βαρειῶν περιπτώσεων θὰ ἐπέστρεψεν ἄλλοθι εἰμὴ εἰς τὴν διαρκῆ ἀνικανότητα. Ὑποφέρουσιν ὑπὸ τραυμάτων ἐκρηκτικῶν ὀβίδων καὶ ὑπὸ σχράπνελ, τὸ πλεῖστον, ὡς συνήγαγον.

—Ἄνδρες συντετριμμένοι.

Ἐνῷ ἐκνευρίζετο ἡ ἁμαξοστοιχία μας, ἦτο πρόδηλον ὅτι μέγα τι θέαμα ἐξελίσσετο. Ἡ ἔξοδος εἰς τὸν σταθμὸν εἶχε φραχθῇ ὑπὸ ἀτενιζουσῶν χωρικῶν γυναικῶν ἐπιστρεφουσῶν ἀπὸ τῆς πρωϊνῆς ἀγορᾶς ἐν Βερολίνῳ, μὲ τοὺς μεγάλους δι' ὑπώρας καὶ λαχανικὰ καλάθους κενοὺς ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῶν. Ὅτε ἐπὶ τέλους διῆλθον διὰ τοῦ πλήθους εἰς τὸν ἀναπεπταμένον ἀέρα καὶ ἔστην ἐπὶ ἀνωτάτης βαθμίδος τῆς κλιμακος, εἶδον σκηνὴν ἧτις οὐδέποτε θὰ ἐξαλειφθῇ τῆς μνήμης μου. Ἐὰν ἀπευθυνόμην ἐπὶ ταινίας καὶ ἐκλαϊ φόρει ἐν Γερμανίᾳ, θὰ προυκάλει ἐφίκτον ἐκπληξιν εἰς τὸ ἀπαθὲς τοῦτο ἔθνος καὶ θὰ ἐξύκλωνε την δυσαρεσκειαν παρα τρομερῷ ἤθη πλήθει εἰς ἡνωμένον καὶ ἐπίφοβον στρατὸν ὀργῆς. Τοῦτο δὲν εἶνε ἁπλῆ ἔκφρασις οὐδεμίας ἀπορίας, ἀλλ' ἡ γνώμη ὡσαύτως νηφαλίου καὶ φιλοπάτριδος Γερμανοῦ πολίτου καὶ ἀνδρός.

Εἶδον τοὺς Βρεττανοὺς τραυματίας προερχομένους ἐκ Νῶβ Σιαπέλλ καὶ Β υιόνης, εἶδον τοὺς Ρώσσους τραυματίας εἰς τὴν ὑποχώρησιν τῆς Βουκοβίνης, εἶδον τοὺς Βελγους τραυματίας εἰς τὴν ὑποχώρησιν ἐξ Ἀμβέρσης, καὶ τοὺς Γερμανοὺς τραυματίας ἐν Ἀνατολ. Πρωσσίᾳ, οἱ τραυματίαι δμως τῆς Πρωσσικῆς φρουρᾶς εἰς Πότσδαμ ὑπερέβαλλον ἐν τῇ σκυθρωπίᾳ πᾶν ὅ,τι εἶδον κατὰ τὰ δύο τελευταῖα αἱματηρὰ ἔτη.

Μία τῶν ἁμαξοστοιχιῶν εἶχεν ἀκριβῶς σταμάτησει. Ἡ πλατεῖα κατεκλύζετο ὑπὸ ὄχημάτων παντοειδῶν. Ἐξεπλάγην δὲ εὑρὼν ἐκεῖ τὰς μεγάλας Γερμανικὰς σκευαγωγοὺς ἁμάξας οἵτινες παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς χρησιμοποιουμένας εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ φαίνονται σχεδὸν ὡς οἰκίαι ἐπὶ τροχῶν φερόμεναι.

Ἐπειδὴ αὗται μόναι δὲν θὰ ἐπήρκουν, ὅλα τὰ τρόχαῖα μεταγωγικὰ τοῦ Πότσδαμ εἶχον ἐπιταχθῇ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας διὰ τοὺς ἐλαφρῶς τραυματισμένους.

Ἤμην ἀπερροφημένος καὶ δὲν παρατήρησα τὸν ἀστυνομικὸν πλησίον μου μεχρισοῦ ἤθηκεν οὗτος τὴν βαρεῖαν παλάμην του ἐπὶ τοῦ ὤμου μου καὶ μοὶ εἶπε νὰ κινηθῶ. Εἷς διδάσκαλος καὶ ἡ σύζυγός του, μὲ τὸν ὀδηπ. σάκκον (*rücksack*) πλήρη τροφῶν, ὅστις ἐπωφελήθη τὴν ἡλιακὴν λαμπρότητα ὅπως ἐξέλθῃ τοῦ Βερολίνου καὶ διέλθῃ τὴν ἡμέραν ἐν μέσῳ τῶν δασῶν κατὰ μῆκος τοῦ Χαβελ, ἠρώτησε τὸν ἀστυνομικὸν τί συμβαίνει;

Ἡ ἀπάντησις ἦτοι «*Nichts hier zu sehen*» (Οὐδὲν ἔχετε νὰ ἴδητε ἐδῶ.)

Ἀποφασισμένος ὅπως μὴ μὲ διαδιαλάθῃ τίποτε, ἐκινήθην ἔξω τῆς πλατείας ὑπὸ τὴν σκέπην δένδρου τινὸς ἐκ τῆς ὁδοῦ μετὰ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ ἐξ ἀποστάσεως θέα εἶνε προτιμοτέρα ἢ οὐδεμία θέα, ἡ ἀστυνομία ὅμως ἠγρύπνει, καὶ ὑπολοχαγὸς ἀστυνομικὸς μὲ ἀντελήφθη ἀμέσως.

Ἀπεφάσισα νὰ ἐνεργήσω κατὰ τὴν Γερμανικὴν πολεμικὴν θεωρίαν, ὅτι ἡ ἐπίθεσις εἶνε ἡ ἄρισιη ἄμυνα, καὶ βαίνων πρὸς αὐτὸν τῷ εἶπον ὅτι εἶμαι ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος. «Δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ ἴδω τοὺς τραυματίας ἐκ τῆς ἁμαξοστοιχίας;» Τὸν ἠρώτησα λίαν φιλοφρόνως μοὶ ἀπήντησεν ἐκεῖνος ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν, εἰμὴ εἶχον εἰδικὸν διαβατήριον πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου ἐν Βερολίνῳ.

Ἐνεθυμήθην μέγα παράθυρον εἰς τὸ πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως ἐστιατόριον ἐν τῷ σταθμῷ, ἀπὸ τούτου ἐγγύτατα θὰ ἦτο ὁρατὴ ἡ τραγωδία. Διηυθύνθην κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ἐστιατορίου καὶ διέταξα ἄρτον καὶ τυρὸν Ὁλλανδικὸν—εἶνε ἡ γενικὴ καὶ σχεδὸν κανονικὴ μεσημβρινὴ δίαιτα σήμερον ἐν Γερμανίᾳ. Ὁ δόλος μου ἐπέτυχε· εἶδον τὰ πάντα καὶ ἀνενόχλητος.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον οἱ τραυματίαι ἐκινοῦντο ἀπὸ τῆς ἁμαξοστοιχίας. Οἱ ἐλαφρῶς πληγωμένοι ὡδηγοῦντο εἰς δύο στίχους, μὲ τοὺς καθαροὺς λευκοὺς ἐπιδέσμους τοῦ βραχίονος καὶ τῆς κεφαλῆς στίλβοντας εἰς τὸν ἥλιον.

—Τραυματίαι εἰς τὰς σκευαγωγοὺς ἁμάξας.

Τότε ἔμαθον τὴν χρῆσιν τῶν μαμμουθείων τούτων τούτων ἁμαξῶν. Εἷς τινας τούτων ἐτοποθετοῦντο 12, εἰς ἄλλας 14 καὶ ἄλλαι περιελάμβανον μέχρις 20.

Ἡ Πρωσικὴ Φρουρὰ ἐπανῆλθεν οἴκαδε. Τὰ χαλύβδινα σώματα τοῦ στρατοῦ τῆς Γερμανίας συνήντησαν εἰς Κονταλμαιζὸν τὰ ἐλαφρόκαρδα παιδία τὰ ὁποῖα εἶδον γυμναζόμενα εἰς τὸ Χάϋδ Πάρκ, τὸ π. ἔτος καὶ εἰς μανιώδη ἀντεπίθεσιν, καθ' ἣν ἐπεχείρησαν ν' ἀνακτήσωσι τὸ χωρίον, ἐσαρώθησαν.

Οὗτοι δὲν ἦσαν ἁπλῶς πληγωμένοι ἀλλὰ ἀποτεθαρρημένοι τραυματίαι. Ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα τῆς σκηνῆς ἦτο ἔντονος ἔκπληξις καὶ κατάπτωσις. Ἡ παράδοσις ἡ διήκουσα μέχρι Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου, πρὸ 200 ἀχεδὸν ἐτῶν, εἶχε κατασυντριβῇ ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν στρατιωτῶν.

Οἱ βαρύτατα πληγωμένοι ἐφέροντο ὑπὸ τραυματιοφορέων βαινόντων μὲ βήματα ὕφεως, οἵτινες ἔθετον τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μετὰ προσοχῆς ὡσεὶ ἐδοκίμαζον λεπτὸν πάγον, καὶ ἐξέτεινον τὰ θερινὰ καλύμματα εἰς τὰ ὀλίγα ὀχήματα ὅσα εἶχον ἐλαστικὰ ἢ μίμησιν ἐλαστικῶν.

Τὸ ἔργον ἐγένετο μὲ στρατιωτικὴν ἀκρίβειαν καὶ γοργότητα. Ἡ ἐκκένωσις τῆς ἁμαξοστοιχίας ταύτης μόλις εἶχε τελειώσει, καὶ ἄλλη ἔλαβε τὴν θέσιν της, καὶ ἡ αὐτὴ σκηνὴ ἐπανελαμβάνετο.

Μετ' οὐ πολὺ αἱ σκευαγωγοὶ ἁμαξαι ἐπεστρεψαν ἀφοῦ ἐναπέθηκαν τὰ φρικαλέα φορτία του, καὶ ἐπληρώθησαν πάλιν.

Μία ἁμαξα εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τοὺς ἐκπνεύσαντας καθ' ὁδὸν καὶ εἶχε πληρωθῇ.

Τίς εἶνε ἡ φρουρά.

Ἡ Φρουρὰ σταθμεύει κυρίως εἰς Ποτσδαμ καὶ ἐν μέρει ἐν Βερολίνῳ, καὶ ἀντιπροσωπεύει τὸ σωματικὸν ἄνθος τῆς Γερμανικῆς ἀνδρότητος. Ἡ παρελασις ἦτο θέαμα ἐμπνευστικὸν καὶ ὀλβιος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ κόσμῳ ἀμφιβάλλῃ ποτε περὶ τῆς ἀνδρείας της. Οὐδὲ παρέλιπε νὰ δείξῃ κατὰ τὸν πόλεμον τὸ ὑπέροχον θάρρος καὶ τὰς μαχητικὰς ἀρετάς της.

Ἡ Φρουρὰ ἀποστέλλεται μόνον που πρόκειται ὕψιστον νὰ τελεσθῇ ἔργον. Ἐὰν ἀκούσητε ὅτι ὥρμησεν εἰς τινα ἐπίθεσιν, πρέπει νὰ ἦσθε βέβαιος ὅτι ἀγωνίζεται νὰ κερδήσῃ τι εἰς τὸ ὑποῖον ἡ Γερμανία ἀποδίδει ὑψίστην ἀξίαν, διότι τὸ αἷμα τῆς Φρουρᾶς ταύτης εἶνε τὸ βαρύτατον τίμημα ὅπερ αὐτη καταβάλλει.

Εἰς τὴν μάχην τοῦ Μάρνη τὰ ἐνεργητικὰ συντάγματα τῆς Φρουρᾶς, σχηματίζοντα σύνδεσμον μεταξὺ τῶν στρατιῶν τοῦ Βύλωβ καὶ τοῦ Χάουζεν ἐφώρμησεν ὡς ὕδωρ ἐπὶ ὀδοντωτῶν σκοπέλων ὅτε ἐξεχύνοντο ὡς κῦμα ἐπὶ κύματος καὶ τοῦ Φὸχ εἰς Σεζὰν καὶ Φὲρ Σχαμπενουάζ.

Ἡ Γερμανία ἦτο πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ τὰ ὑπέροχα ταῦτα στρατεύματα κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς μάχης, ἐπειδὴ ἐγνώριζον ὅτι ὁ Φὸν Κλοῦκ ὤφειλε νὰ συγκρατήσῃ μόνον τὸ στράτευμά του, καὶ ἂν ἔτι δὲν προήλαυνε καὶ ἡ ἦττα τοῦ Φὸχ θὰ ἐσήμαινε ἕνα Τευτονικὸν σφῆνα παγέντα μεταξὺ Βερτὲν καὶ Παρισίων.

Ἓν ἔτος καὶ δέκα μῆνας ὕστερον ὤθησε τὴν Ἐφεδρικὴν Φρουρὰν εἰς Κονταλμαιζὸν, ἐπειδὴ εἶχεν ἀποφασίσῃ ὅπως ὁ ἐνδιαφέρων οὗτος σύνδεσμος τῆς ἓξ χιλιάδας ὥρας ἥτις συνεσπειρᾶτο ὄπισθεν καὶ ἐμπροσθεν πρὸ τῶν Πομπὸμ—Περὸν παραμένῃ ἀδιάρρηκτος. Αἱ νεότευκτοι γραμμαὶ τῶν υἱῶν τῆς Βρεττανίας ἐκάμφθησαν δὲν διεπάσθησαν ὅμως ὑπὸ τοῦ πλήγματος.

Ἡ ἀποβίβασις τῶν τραυματιῶν διήρκεσεν ἐπὶ ὥρας. Σκοπίμως ἀφῆκα τὴν ἁμαξοστοιχίαν μου, διότι ἐγνώριζον ὅτι εἶμαι πιθανῶς ὁ μόνος ξένος πολίτης ὅστις ἔβλεπον τὴν ἱστορικὴν σκηνὴν τοῦ ἀγερώχου τούτου στρατιωτικοῦ σώματος τῆς Πρωσσίας νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν ἕδραν του ἀπὸ τῆς μεγίστης μάχης ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

"Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ,,

Μηνιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικόν.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Καὶ ἄλλοτε συνεστήσαμεν καὶ τὴν αὐστασίν μας ἐπαναλαμβάνομεν εἰς τὰς γεωργικὰς κοινότητας, ὅπως προμηθεύωνται δωρεὰν τὸ σύντομον, περιεκτικὸν καὶ διδακτικὸν τοῦτο περιοδικὸν, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλλην. Ἑταιρείας χημικῶν λιπασμάτων.

Σκοπεῖ βεβαίως τοῦτο τὴν διαφήμησιν καὶ διάδοσιν τῶν προϊόντων τῆς Ἑταιρείας ταύτης, τοῦθ' ὅπερ ὠφελιμώτατον εἰς τὸν Ἕλλην. γεώργικὸν κόσμον, σύναμα ὅμως παρέχει καὶ λίαν ὠφελίμους πρακτικὰς πληροφορίας καὶ ὁδηγίας εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν δενδροκομίαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ καθόλου εἰς τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν τῶν ἀγροτῶν.

Αἱ ἐν Κύπρῳ κοινότητες ἃς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἐν Λεμεσῷ Γεν. ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑταιρείας κ. Ν. Π. Λανίτην ὅστις θὰ ἔχῃ ὅλην τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν προθυμίαν ν' ἀποστέλλῃ κατὰ μῆνα δωρεὰν τὸν «Ἀγροτ. Ταχυδρόμον» ἵνα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν.

ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΙΤΗΡΩΝ

Ἐκ τοῦ «Ἀγροτ. Ταχυδρόμου» τοῦ Ὀκτωβρ. ἀναδημοσιεύομεν τὰ ἑξῆς:

«Ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους ἐχθροὺς τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν εἶνε τὰ ζιζάνια, ἤτοι τὰ ἄγρια χόρτα τὰ ἀφ' ἑαυτῶν φυτρώνοντα.

Τὰ ζιζάνια εἶνε σπουδαιότατος ἐχθρὸς τοῦ γεωργοῦ, καὶ πρέπει νὰ τὰ καταστρέφῃ ταύτη ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερα μὲ ὅλα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει, διότι ταῦτα τρώγουν τὴν τροφὴν καὶ πίνουν τὸ νερὸ ποῦ εἶνε προωρισμένα διὰ τὸ καλλιεργούμενον φυτόν.

—Μέσα καταπολεμήσεως τῶν ζιζανίων.

Τὰ κυριώτερα μέσα τῆς καταπολεμήσεως τῶν ζιζανίων εἶνε:

Α') Τὰ ἐπιμελημένα καὶ ἔγκαιρα ὀργώματα.

Β') Τὰ πολλαπλᾶ κοσκινίσματα τοῦ σπόρου διὰ καταλλήλων κοσκίνων.

Γ') Ἀργήσατε τὴν σποράν σας διὰ νὰ φυτρώσουν τὰ ζιζάνια καὶ νὰ τὰ καταστρέψετε μὲ τὸ σκέπασμα τοῦ σπόρου.

Ἀπό τινος ἤρχισαν νὰ πολεμοῦν τὰ ζιζάνια καὶ διὰ διαφόρων ὑλικῶν τὰ ὁποῖα δὲν στοιχίζουν πολὺ καὶ δίδουν ἀρίστα ἀποτελέσματα.

Ἡ καταστροφὴ τῆς βρούβας (λαψάνες), ἡ ὁποία πολλάκις ἀναδέστατα φυτρώνει εἰς τὰ αἰτάρια μας καὶ περιορίζει μεγάλως τὴν ἐσοδείαν, διότι ἐλαττώνει αὐτὴν κατὰ 10—29 καὶ 30 καὶ ἐνίοτε 50 ο)ο εἶνε εὐκολωτάτη καὶ ὄχι δαπανηρά.

Ὁ τρόπος τῆς καταστροφῆς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ψεκάσωμεν τὰ σιτάρια μας, ὅπου ἐφύτρωσε βρούβα, μὲ καθαρὸν θειϊκὸν χαλκόν, ὁ ὁποῖος καταστρέφει τὴν βρούβαν δὲν βλάπτει δὲ ποσῶς τὸ σιτάρι.

Τρόπος ἐκτελέσεως. Εἰς 100 ὀκ. νερὸ διαλύομεν (ὅταν τὸ σιτάρι καὶ ἡ βρούβα εἶνε μικρὰ μὲ ἕνα ἢ δύο φυλλάρια) μίαν ὀκᾶν θειϊκοῦ χαλκοῦ καὶ μὲ αὐτὸ τὸ διάλυμα ψεκάζομεν ὁλόκληρον τὸν ἀγρόν.

Ὅταν ἀναπτυχθῇ ὀλίγον περισσότερον τὸ σιτάρι καὶ ἡ βρούβα, κάμνομεν τὸ διάλυμά μας ὄχι πλέον πρὸς ἕνα τοῖς % θειϊκοῦ χαλκοῦ, ἀλλὰ μὲ δύο τοῖς %. Καὶ ὅταν ἀκόμη περισσότερον ἀναπτυχθῇ τὸ σπαρτόν μας, αὐξάνομεν τὴν δόσιν τοῦ θ. χαλκοῦ. εἰς 3 καὶ 4 %.

Ὁ γεωργὸς ὀφείλει νὰ ψεκάζῃ τὰ σιτάρια του ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον, διότι καὶ ἡ ἐργασία του θὰ ἦνε ἀποτελεσματικωτέρα καὶ ἡ δαπάνη μικροτέρα. Ὁ θειϊκὸς χαλκὸς ὄχι μόνον δὲν βλάπτει τὸν σῖτον, ἀλλὰ κατά τινα νεωτέριν θεωρίαν, χρησιμεύει ἐν τινι μέτρῳ ὡς λίπασμα. Ὁ θειϊκὸς χαλκὸς ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν καταλυτικῶν λιπασμάτων.

Σ.Σ. Κ. Φ. Εἶνε πολὺ μεγάλη ἡ ζημία εἰς τοὺς Κυπρίους γεωργοὺς ὑπὸ τῶν ζιζανίων, διότι δυστυχῶς δὲν καταπολεμοῦνται ταῦτα οὔτε διὰ βοτανισμοῦ οὔτε διὰ ἄλλων μέσων, καὶ τώρα ὅτε τὰ σιτηρὰ εἶνε ὑπερτετραμμένα συμφέρει μεγάλως ἡ καταπολέμησις τῶν ζιζανίων δι' ἑλίων τῶν δυνατῶν μέσων.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίτων ἰατρῶν κ. κ.
ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ.· ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ι·ΔΟΥ
Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος. πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Α'
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Β'
ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ
ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΝΕΑ ΣΧΟΛ. ΜΟΥΣΑ μετὰ πολλῶν διαλόγων καὶ μονολόγων
ΜΑΣΤΙΓΙΟΝ ἐφημερὶς Ἐμμετρος. Συνδρομὴ ἐτησία σελ. 5.
Σώματα «Μαστιγίου» ἄδετα δι' ἕκαστον ἔτος φρ. 10.
Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τοῦ «Μαστιγίου» χρυσόδετος φρ. 50.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου

Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Ἐπερατώθη ὡς ἤρχισεν ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἑνίων Γεν. Ἀντιπροσώπων καὶ δύνανται οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ νὰ καυχῶνται ὅτι οὐδόλως ἐξέκλιναν τῆς ἐξ ἀρχῆς χαραχθείσης ὁδοῦ.

Κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσοχὴ ὅπως οὐδεὶς τῶν σημαντικῶν ὑποψηφίων ἔχῃ σχετικὴν πλειοψηφίαν, καὶ ἂν δὲν ἐπετεύχθη τοῦτο, δὲν πταίουν οἱ Ἅγ. Συνοδικοί!

Κατά τινα ἐκδίκασιν, οἱ ἐνιστάμενοι, διότι ἐβράδυναν ἐπὶ ὥρας μόνον, ἐκηρύχθησαν ἐκπρόθεσμοι, καὶ κατ' ἄλλην ἄλλοι ἀνεμένοντο ἐπὶ ἡμέρας ὅλως μάτην ἵνα ἐμφανισθῶσιν.

Εἰς τὴν ἄτοπον ἀπόφασιν ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ λαὸς νὰ ὑποδεικνύῃ καὶ ἐπιβάλλῃ ὡρισμένον ὑποψήφιον Ἀρχιερέα, δικαιουμένων εἰς τοῦτο μόνον τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων, προσεδόθη κῦρος Συνοδικόν, διότι τὴν ἔνστασιν Κελοκεδάρων ἐνίσχυσαν οἱ Ἅγ. Συνοδικοί, ἀποφηνάμενοι ὅτι οἱ καθ' ὧν ἡ ἔνστασις Γεν. Ἀντιπρόσωποι εἶνε ἔκπτωτοι καὶ διότι ἐξελέγησαν μετὰ τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ ὡρισμένου ὑποψηφίου.

Ὡς θετικὸν καὶ ἀναμφισβήτητον ἐξαγόμενον προέκυψεν ἓκ τε τῶν ἐκλογῶν τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκδικασθεισῶν ἐνστάσεων, ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Ἁγ. Κιτίου κ. Μελετίου Μεταξάκη ἀπέμεινε μὲ πέντε μόνον Γεν. Ἀντιπροσώπους ἐπὶ 66 ἐν ὅλῳ τοιούτων.

Οὐχὶ πλέον ἡ ἀρχιερατική, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδης ἀξιοπρέπεια ἐπέβαλλεν εἰς τὸν ἀρχιερέα τοῦτον πρὸ πάσης ἐκλογῆς νὰ δηλώσῃ ἄρνησιν ὑποψηφιότητος· καίτοι ὀλίγον ἀργὰ, ἠσθάνθη ὁπωσδήποτε ὁ Ἁγ. Κιτίου τὴν ἀνάγκην διαφυλάξεως ἀξιοπρεπείας τινός, καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἀφῆκεν εἰς ἄλλους νὰ δημοσιεύσωσιν ὅτι «ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ὡς ἐμφαντικῶς ἐδήλωσε τῷ συντυχόντι συντάκτῃ, *θὰ δεχθῇ αὐτὸς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Κύπρος ἅπασα ἔστρεφε τὰ βλέμματα καὶ τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτόν, ἐξέλεγε δ' αὐτὸν ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις διὰ παμψηφίας καὶ βοῆς*» (ἴδε «Φωνὴ τῆς Κύπρου» ὑπ' ἀριθ' 1546 α' ἄρθρον).

Ἀξιθαύμαστος εἶνε ἡ εὐπιστία τῆς συντάξεως, ἥτις ἔστερξε νὰ δημοσιεύσῃ δηλώσεις τοιαύτας, αἵτινες διαψεύδονται ὑπὸ τῆς ὅλης πορείας καὶ πολιτείας τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὑπὸ τῆς ἀνωνύμου ἀρθρογραφίας του ἐν τῷ Λευκωσιατικῷ ὀργάνῳ του, θὰ ἤρκει δὲ εἰς διάψευσιν καὶ μόνη ἡ πρώτη ἐκείνη ἐπιστολὴ τοῦ Ἁγ. Κιτίου, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» ἵνα δείξῃ πόσον ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητός του, καὶ ἅπαξ ὀλισθήσας τότε ἠθέλησε νὰ δικαιολογηθῇ ἐπαναλαμβάνων τὸ πρῶτον ὀλίσθημα, ὥστε νὰ μὴ ὑπολείπεται ἀμφιβολία ὅτι τὸν Ἀρχιεπίσκοπ. Θρόνον ἐπεδίωκε πάντοτε καὶ ἐπιδιώκει καὶ τώρα παντὶ τρόπῳ.

Ἡ ἀλώπηξ τοῦ Αἰσώπου παρηγορεῖτο ὅτι ἦσαν ὄμφακες αἱ ἄφθαστοι σταφυλαί, δὲν ἠρνήθη ὅμως ὅτι θὰ κατεβρόχθιζεν αὐτάς, ἐνῷ ὁ Ἁγ. Κιτίου θέλει νὰ φαίνεται ἀποστρεφόμενος τὸν ἐπὶ ἀφθάστου δι' αὐτὸν ὕψους Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον.

Ἐπὶ τῶν δηλώσεων τούτων, ἐντούτοις, ὤφειλον νὰ φέρωσιν ὅλην τὴν προσοχὴν αὐτῶν ὅσοι παραδόξως πᾶσαν καὶ σήμερον καταβάλλουσι προσπάθειαν ἵνα ἐπιβιβάσωσι εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τὸν Ἁγ. Κιτίου (διότι ἐπίβασιν ἐπιχειροῦσιν ἐνεργοῦντες ὡς ἐνεργοῦσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ, παρὰ τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς ὑποψηφιότητός του).

Κάλλιον παντὸς ἄλλου αὐτοὶ γνωρίζουσι πόσον ὁ Ἁγ. Κιτίου γλίχεται τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, καὶ πόσον αἱ περὶ ὧν πρόκειται δηλώσεις του ἀντιφάσκουσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πραγματικότητα, καὶ ἐκ τούτων, ἂν ἀπὸ καθαρᾶς ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχιερέως τούτου ἐργάζωνται, ὤφειλον νὰ μορφώσωσιν ἄλλην ὅλως γνώμην περὶ αὐτοῦ.

Τοὺς μετ' ἀγαθοῦ συνειδότος συντασσομένους καὶ ἐργαζομένους καὶ σήμερον ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἁγ. Κιτίου, ἐρωτῶμεν, εἶνε ἔντιμοι αἱ σημεριναὶ ἐνέργειαί των ὅπως παραπείσωσι Γεν. Ἀντιπρόσωπους, δεδηλωμένους ὑπὲρ ὡρισμένου ὑποψηφίου νὰ μεταβάλωσι γνώμην καὶ φρόνημα:

Εἶνε ἔντιμος τοιαύτη ἐνέργεια κατὰ τῆς ὁμοθύμου ἀποδοκιμασίας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἁγ. Κιτίου, καὶ διατί δὲν ἀναλογίζονται τὰς ὀλεθρίας συνεπείας ἀπὸ τοιαύτης ἐπιβάσεως εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον;

Ὁ Μ. Κιτίου κ. Μελέτιος Μεταξάκης ἐγένετο ἀντιδημοτικώτατος παρὰ τῷ ποιμνίῳ του κατ' ἐξοχήν, καὶ παρὰ ἅπαντι τῷ Ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῷ πληθυσμῷ ποία θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐν τῇ Κυπρ. Ἐκκλησίᾳ κατάστασις, ἐπιβαίνοντος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τοῦ Ἁγ. Κιτίου;

Λὲν ὑπάρχει βεβαίως ἐλπὶς ὅτι ὁ Ἁγ. Κιτίου θὰ μετέβαλλε τρόπους καὶ πολιτείαν πρὸς τὸν λαόν, ἵνα κατακτήσῃ τὴν στοργὴν καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτοῦ· τοὐναντίον, μάλιστα, ἡ ἄνοδος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον παρὰ τὴν ψῆφον καὶ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ θὰ καθίστα αὐτὸν ἀπεχθῆ καὶ ἀφόρητον καὶ θὰ ἠγείρετο ἄβυσσος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου του.

Αὐτὸς ὁ Ἁγ. Κιτίου ἔγραψε περὶ ἑαυτοῦ ὅτι *φραπίζει ἀλύπητα τοὺς θρασεῖς, περιέπει δὲ καὶ διὰ προσωπικῆς φιλίας τιμᾷ τοὺς κοινωνικῶς χρησίμους*. Αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἐξομολόγησις θὰ ἤρκει νὰ δείξῃ πόσον ὁ Ἀρχιερεὺς οὗτος παραγνωρίζει τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ πόσον κακὴν χρῆσιν δύναται νὰ ποιῆται τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἐξουσίας του πρὸς τὸ ποίμνιόν του.

Ἡ Μητροπολιτικὴ ἄλλως τε δρᾶσις καὶ διοίκησίς του πρόκεινται τρανὴ μαρτυρία καὶ ἱκανὴν θὰ ἐξεγείρῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς ὑποψηφιότητος παρὰ παντὶ Ἕλληνι Κυπρίῳ Ὀρθοδόξῳ, κηδομένῳ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς προαγωγῆς τῆς Νήσου ταύτης.

Χαρακτηριστικὸν δεῖγμα ἐπὶ πλέον τῆς διανοητικότητος τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ἀποτελοῦσι τὰ ἑκάστοτε δημοσιεύματα ἐν τῷ Λευκωσιατικῷ ὀργάνῳ τοῦ Ἁγ. Κιτίου κ. Μελετίου Μεταξάκη.

Διαβλέπων οὗτος τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μακαρίου, εἰς τὴν παράδοξον δοξασίαν του ὅτι ὁ λαὸς δὲν δικαιοῦται νὰ ἔχῃ γνώμην περὶ τοῦ ὑποψηφίου ἀρχιερέως προσθέτει καὶ ἄλλα ἀτοπώτερα, ὅτι δὲν πρέπει αἱ διάφοροι ὁμάδες Γεν. Ἀντιπροσώπων νὰ ψηφίσωσιν ἑκάστη ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ὑποψηφίου, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐξελέγησαν, διότι τοῦτο θὰ συνέφερεν εἰς τὸν σχετικῶς πλειονοψηφοῦντα Ἀρχιμ. κ. Μακάριον, ἀλλὰ νὰ συνδυασθῶσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὁμάδες κατὰ παράβασιν τῆς ἐντολῆς τῶν ἐκλογέων αὐτῶν καὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τούτων δηλώσεως, κατὰ τοῦ Ἀρχιμ. κ. Μακαρίου, ψηφίζουσαι αὐτὸν τὸν Ἁγ. Κιτίου—ἐνῷ ἐξουσιοδοτεῖ οὗτος τὴν σύνταξιν ἄλλης Λευκωσιατικῆς ἐφημερίδος νὰ διακηρύξῃ ὅτι αὐτὸς κατ' οὐδένα λόγον ἀποδέχεται τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα, ἕτοιμος νὰ ἀπέλθῃ εἰς Θεσσαλονίκην.

Χαρακτηριστικώτερον τῶν κρατουσῶν παρὰ τοῖς Ἁγ. Συνοδικοῖς διαθέσεων εἶνε καὶ ἓν ἄλλο.

Ἐδημιουργήθη παραδόξως ὑπὸ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ζήτημα, ἂν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος τυγχάνῃ Ἀρχιμανδρίτης Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, καὶ εἶδε τὸ Κοινὸν τῷ π. Σαββάτῳ δύο δημοσιεύματα εἰς τὰ δύο Λευκωσιατικὰ φύλλα ἔχοντα τὴν πηγήν των ἀπὸ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν.

Κατὰ τὸ Μεταξακικὸν ὄργανον, εἰδικὴ θὰ γένηται σήμερον συνεδρία τῆς Ἱ. Συνόδου ἵνα προσαγάγῃ εἰς αὐτὴν τοὺς λόγους δι' οὓς νομίζει ὅτι δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ τῆς Ἐκλογ. Συνελεύσεως, ἐνῷ ἡ ἄλλη ἐφημερὶς πληροφορεῖται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ πρόσκλησις πρὸς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Μακάριον, ὡς μέλος τῆς ἐκλογ. συνελεύσεως ὡς ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς ἀπὸ πολλοῦ παρέχει εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὡς Ἀρχιμανδρίτης Ἀρχιεπισκοπῆς ν' ἀφήσῃ δὲ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν, ἂν ἤθελε προβληθῇ ἔνστασις κατὰ τοιαύτης προσκλήσεως.

Τὸ Κοινὸν ἔχει ἤδη πεῖραν ἱκανὴν ὥστε νὰ μὴ ἐκπλήττεται καὶ ὑπὸ μᾶλλον παραδόξων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΠΑΡΟΧΗ ΔΑΝΕΙΟΥ ΣΠΟΡΟΥ

Δι' ἐλλης τῆς π. ἑβδομάδος παρεβλέπετο δάνειος σπόρος εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς καταλόγους, παρεχωρήθη δὲ ἐπάρχης τοιοῦτος εἰς χωρία ἅτινα προσεβλήθησαν ὑπὸ χαλάζης ἢ ἄλλως ἠστόχησαν περὶ τὴν συγκομιδήν.

Εἰς τὴν κωμόπολιν Λευκονοίκου παρεχωρήθησαν περὶ τὰς 4 χιλ. κοιλὰ σίτου καὶ κριθῆς, εἰς τὴν μικρὰν δὲ Σκιλλούραν περὶ τὰ 500 κοιλὰ καὶ εἰς ἄλλα μικρὰ χωρία δυστυχήσαντα παρεχωρήθη σπόρος ἐπαρχῆς.

* * *

ΚΑΙ ΑΛΛΟΝ ΑΚΟΜΗ

Δάνειος σπόρος πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς πολλὰ χωρία, ὅπου ἡ συγκομιδὴ ἐγένετο μετρία, ὑπάρχουσι δὲ πολλοὶ οἵτινες δὲν ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους καὶ φέτος, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐπίμονον φειδωλίαν ἢ ἄρνησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα προηγηθέντα ἔτη.

Μία ἀναθεώρησις θὰ ἦτο δικαία καὶ φιλάνθρωπος.

* * *

ΔΙΤΤΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς εἰς χωρία ζητοῦντα δάνειον σπόρον περισσότερον, εἶπεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ παραχωρήσῃ τοιοῦτον, διότι αἱ ἀποθῆκαι θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν:

«Καὶ τοῦτο ποιῆσαι κἀκεῖνο μὴ ἀφιέναι».

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μὴ περιορίσῃ τὴν πρὸς σιτάρκειαν μέριμνάν της εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς δεκάτης, ἀλλὰ νὰ προνοήσῃ περὶ εἰσαγωγῆς σίτου καὶ ἀλεύρων ἔξωθεν, ὅν νὰ πωλῇ χονδρικῶς μετὰ διατιμήσεως διὰ τὴν λιανικὴν μεταπώλησιν ὑπὸ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἀρτοποιῶν, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι ἄλλως θὰ στερηθῇ ὁ τόπος τοῦ ἄρτου, καὶ ὁ ἄρτος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν τιμὴν 9 γρ. τὴν ὀκάν.

Ἡ ὑπερτίμησις τοῦ ἄρτου κατ' αὐτὰς ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀναμενομένην προσεχῆ πώλησιν σίτου ἐκ τῶν ἀποθηκῶν, ἧς ἕνεκεν οἱ ἔμποροι ἢ ἔπαυσαν νὰ εἰσάγωσιν ἔξωθεν σῖτον καὶ ἄλευρα ἢ εἰσάγουσι μόνον μικρὰ ποσὰ δι' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Μαρτυρόμεθα πρόσφατον χαχονός. Ἀλευρέμπορος ὑπέκειτο εἰς ποινικὴν ρήτραν 5 σελ. κατὰ σάκκον καὶ ὤφειλε τμηματικῶς νὰ παραδώσῃ 1000 τοιούτους εἰς διαφόρους ἀρτοποιοὺς τῆς Λευκωσίας καὶ ἐπροτίμησε νὰ πληρώσῃ τὴν ποινικὴν ῥῆτραν διότι ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως ἐκέρδαινε 8 σελλίνια.

Διὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀνοίξῃ τὰς ἀποθήκας της ὡς τάχιστα, διότι ὁ ἄρτος πρὸς 4 καὶ 4 1)2 γρ. εἶνε ἀπρόσιτος, εἶνε πολὺ ἀκριβός.

* * *

ΑΝΕΥ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει καὶ ἄλλην τινὰ ἀρχήν, ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ κερδοσκοπῇ ἐπὶ τῆς καθολικῆς ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν, ἀλλὰ νὰ πωλῇ ταῦτα ἀντὶ τιμῆς λογικῆς.

Ἐξηγούμεθα:

Ὁ γεωργὸς καὶ ὁ ἔμπορος ἀξιοῦσι μεγάλας τιμὰς διότι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν ηὐξήθησαν τοσῷδ' ὅσον δὲν συμβαίνει διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Διότι αὕτη συνέλεξε τὴν δεκάτην διὰ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων χωρὶς νὰ αὐξήσῃ καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ὥστε αἱ δαπάναι τῆς συλλογῆς τῆς δεκάτης εἶνε σταθεραὶ καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ ἡ δεκάτη δὲν ἐπεβαρύνθη διὰ μιᾶς προσθέτου δαπάνης.

Δίκαιον, ἄρα, εἶνε, ὅπως ἀπὸ μὲν τῆς δεκάτης νὰ μὴ ζητῇ κέρδη δι' ἄδικου ὑπερτιμήσεως, καὶ, ταύτης ἐξαντληθείσης, νὰ προνοήσῃ περὶ εἰσαγωγῆς σίτου καὶ ἀλεύρων, ἅτινα νὰ μεταπωλῇ καλύπτουσα μόνον τὰ ἔξοδα καὶ ἄνευ κέρδους.

Οὕτω πράττουσα, θὰ παρέχῃ ἄρτον εὐθηνὸν εἰς τὸν τόπον, ἀνακουφίζουσα τὰς μεγάλας δυσχερείας του.

* * *

ΣΤΥΓΝΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ

Ἡ καλοκαιρία ἐξακολουθεῖ καὶ ἐμβάλλει τὴν Νῆσον ὅλην εἰς ἀνησυχίαν.

Ἡ ἀνομβρία ἐζημίωσε μέχρι τοῦδε, μεγάλως τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν τοὐλάχιστον 40%, ἤδη δὲ ἀπειλεῖ καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, δι' ἔλλειψιν χόρτου, καὶ τοῦτο κατὰ τὸ κρισιμώτατον αὐτὸ στάδιον διὰ τὴν ἐγκυμοσύνην τῶν ἀμνάδων καὶ τῶν αἰγῶν.

Εὐχόμεθα νὰ ἀνοίξωσιν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ· ἂν ὅμως ἡ ἀνομβρία συνεχίσῃ, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν βόσκησιν προβάτων εἰς τὰ δάση ἢ νὰ χαλαρώσῃ τοὺς περιορισμοὺς τῆς ἐξαγωγῆς ἵνα μὴ χαθῶσι τὰ ζῶα θνήσκοντα ὑπὸ πείνης.

* * *

ΟΔΟΣ ΜΟΡΦΟΥ-ΚΑΡΑΒΟΣΤΑΣΙΟΥ

Τὸ ἀπὸ Μόρφου εἰς Καραβοστάσιον τμῆμα τῆς ὁδοῦ Μόρφου—Πάφου διὰ Τηλυρίας ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐνῷ ἐπισκευάζεται ἤδη ἡ περαιτέρω ἀμαξιτὸς μέχρι Χρυσοχοῦς.

Τοῦτο γίνεται ἕνεκα τῆς ἀδικαιολογήτου καὶ ὀπισθοδρομικῆς πρόθέσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως οἱ Μορφῖται χρησιμοποιῶσι τὸν σιδηρόδρομον μέχρι Καλοῦ Χωρίου διὰ Τηλυρίαν καὶ Πάφον.

Ὅστις προτίθεται νὰ μεταβῇ ἐκ Μόρφου εἰς Τηλυρίαν καὶ Πάφον θὰ ἐπιβῇ τῆς ἁμάξης ἢ τῶν ὑποζυγίων ἐν Μόρφῳ, ἢ θὰ φορτώσῃ τὰ πρόϊόντα ἢ ἐμπορεύματα ἐπὶ φορτηγοῦ ἁμάξης, ἀντὶ νὰ ἐκφορτώσῃ ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ νὰ φορτώσῃ πάλιν εἰς Καλὸν Χωρίον ἐπὶ ἁμάξης.

Ταῦτα εἶνε τόσον στοιχειώδη ὥστε εἶνε ἄπορον ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνονται οἱ διευθύνοντες τὰ Δημ. Ἔργα.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Περατωθείσης τῇ π. Πέμπτῃ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων, ὁ Σ. Τροπτηρητὴς ὥρισεν ἡμέραν πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως τὴν 11 Νοεμβρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἀπέστειλε τὰ προσκλητήρια πρὸς τοὺς ἀνεγνωρισμένους ἤδη ὡς Γεν. Ἀντιπροσώπους, ὧν τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς προηγούμενα φύλλα.

Οἱ ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτοδικαίως μετέχοντες τῆς ἐκλογ. Συνελεύσεως εἶνε οἱ τρεῖς Μητροπολῖται, οἱ Ἡγούμενοι Κύκκου, Μαχαιρᾶ, Χρυσορροϊατίσσης, Ἁγ. Νεοφύτου, Τροοδιτίσσης, Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ Σταυροβουνίου, οἱ Ἀρχιμανδρῖται καὶ Ἀρχιδιάκονος Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἔξαρχος Καρπασίας, Ἀρχιμανδρῖτης Τρυπιώτου καὶ Οἰκονόμος Φανερωμένης.

Εἰς τὰ τρία τελευταῖα ἀξιώματα δὲν ὑπάρχουσι διωρισμένοι κληρικοί, καὶ αἱ ψῆφοι αὐτῶν θὰ ἐλλείπωσιν, ὥστε ἡ ἐκλογ. Συνέλευσις θὰ ἀποτελεσθῇ ἐν ὅλῳ ἐξ 78 μελῶν.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τῇ π. Τετάρτῃ 26ῃ Ὀκτωβρίου, ἐπετείῳ τοῦ πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ συνάμα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς δευτέρας ταύτης μετὰ τὴν Βασιλεύουσαν Ἑλληνικωτάτης πόλεως, ὁ μαθητικὸς κόσμος τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ συνῆλθεν εἰς κοινὸν Ἐκκλησιασμὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης, ὅπου κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Τοποτηρητής, ὅστις καὶ ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς περὶ τῆς καινῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης τῶν χριστιανῶν καὶ συνέπλεξε τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης ἐπικαλεσάμενος ἐν τέλει τὰς παρὰ τῷ Παναγάθῳ Θεῷ πρεσβείας τοῦ ἑορταζομένου Μεγαλομάρτυρος ὅπως ἀνορθώσῃ καὶ πάλιν τὰ τῆς Πατρίδος καὶ συντελεσθῶσιν οἱ Πανελλήνιοι πόθοι.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΣΤΡΟΒΟΛΟΝ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς π. Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐν Στροβόλῳ τυροκόμου κ. Εὐριπίδου Γεωργιάδου, τῆς ὁποίας τὸ ἰσόγαιον ἐχρησιμευεν ὡς Τυροκομεῖον καὶ ἀποθήκη τυροῦ καὶ βουτύρου.

Ἡ πυρκαϊά, ἄδηλον πόθεν προελθοῦσα, κατέστρεψε περὶ τὰς 3,000 ὀκάδ. τυροῦ, μεγάλην ποσότητα βουτύρου καὶ πάντα τὰ οἰκιακὰ ἐπιπλα ἱματισμὸν κλπ. μὴ δυνηθέντων τῶν προσδραμόντων ἀθρόων χωρικῶν νὰ περισώσουν εἰμὴ ἀσήμαντα πράγματα.

Οἱ οἰκοδεσπόται ἀπουσιάζουν ὁ μὲν ἀνὴρ εἰς Πὰρτ—Σαΐδ ἡ δὲ σύζυγος εἰς Εὐρύχου, ἐκοιμᾶτο δὲ ἐν τῷ οἰκῳ ὁ πατὴρ τοῦ κ. Εὐριπ. Γεωργιάδου, ὅστις μόλις ἠδυνήθη νὰ σωθῇ ἀφυπνισθεὶς ὑπὸ τῶν προσδραμόντων χωρικῶν.

Πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπάρχοντα ἦσαν ἠσφαλισμένα διὰ £2,360 εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρείαν «Ρωσία».

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Πρὸς τοὺς τελειοφοίτους τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ Π. Διδασκαλείου ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου αὐτῶν ἔντυπον δελτίον πρὸς ἐγγραφὴν καὶ συμπλήρωσιν αὐτοῦ καὶ ἀποστολὴν εἶτα πρὸς τὸν εἰδικὸν Γραμματέα κ. Ἰ. Γ. Ἰωαννίδην Καθηγητὴν τοῦ Παγκυπρίου.

Διὰ τοὺς μὴ λαβόντας τυχὸν τοιοῦτο δελτίον παραθέτομεν ὧδε τὸ σχέδιον, ἵνα συντάξωσι χειρόγραφον καὶ ἀποστείλωσι συμπεπληρωμένον.

Δελτίον δηλώσεως

1. Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον. . . . . .
2. Τόπος γεννήσεως . . . . . .
3. Ἔτος τελειοφοιτήσεως . . . . . .
4. Διπλωματοῦχος τοῦ κλασσικοῦ ἢ τοῦ παιδαγωγικοῦ τμήματος ἢ καὶ ἀμφοτέρων. . . . . .
5. Σύντομος ἱστορία ἑκάστου τελειοφοίτου χρονολογημένη. . . . . .
6. Σημερινὴ διεύθυνσις . . . . . .

Ὑπόδειγμα συμπληρώσεως τοῦ ἀνωθε δελτίου.

1. Γεώργ. Κ. Νικολ. . . .
2. Μόρφου (Κύπρου)
3. 1895
4. Κλασσικοῦ
5. Ἐπὶ (τόσον χρόνον ἀσπούδασα, ἐργάσθην, ἐδίδαξα, ἢ ὅ,τιοῦν ἄλλο) ἐν . . . . . ἐτιμήθην διὰ τοῦ ἀξιώματος (δεῖνου καὶ δεῖνος ἐπὶ χρόνον τόσον, εἶμαι ἄγαμος ἢ ἔγγαμος καὶ πατὴρ τόσων τέκνων).
6. Ἔπειτα τόπος ἐγκαταστάσεως καὶ χρονολογία μετὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ τελειοφοίτου.

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Τὸ Στρατοδικεῖον τοῦτο κατεδίκασεν ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν παρέδοσαν ἐγκαίρως τὰ περιστροφά των εἰς τὴν ἀστυνομίαν δύο πολῖται εἰς £2 ἕκαστον, ἐξ χωρικοὺς εἰς £1 καὶ ἕτερον εἰς 5 σελ.

Τὸν ἐκ Λάρνακος Γεωρ. Κουλέρμου κατεδίκασεν εἰς πρόστιμον £2 ὡς ἐκφρασθέντα δυσμενῶς κατὰ τῆς Τουρκίας.

ΕΥΟΙΩΝΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἠλογήθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν καὶ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Κύκκου τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Τετάρτης οἱ δακτύλιοι τῶν ἀρραβώνων τῆς ἐκλεκτῆς ἐπὶ μορφώσει ἀγωγῆς δεσποινίδος Ἰωάννας Ν. Δέβη τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῖν ἰατροῦ καὶ τοῦ ἐν Καΐρῳ ἄριστα ἐγκατεστημένου καὶ εὐρέως μέλλοντος κ. Κ. Στυλ. Θεοδοσιάδου ὑπὸ τὰς εὐχὰς στενοῦ μὲν κατ' ὄνομα εὐρυτάτου δὲ κατ' ἀνάγκην κύκλου συγγενῶν τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας Εὐαγγελιδῶν καὶ τινων φίλων.

Παρὰ τὸ πλούσιον καὶ ποικίλλον κυλικεῖον ὁ πατὴρ τῆς μνηστῆς προπίνων ὑπὲρ τοῦ μνηστῆρος ηὐχαρίστησε τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς καὶ τὸν Πανοσιολ. Καθηγούμενον ἐπὶ τῇ τιμητικῇ εὐλογίᾳ τῶν ἀρραβώνων, μεθ' ὃ ὁ Ἁγ. Κιτίου ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν ἄλλων παριστάμενων κληρικῶν καὶ ὁ δικηγόρος κ. Α. Ἀρτέμης ὡς οἰκογενειακὸς φίλος ἤγειραν ἐπικαίρους καὶ ὡραίας προπόσεις.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν, ἐγένετο χορεσπερὶς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου παραταθεῖσα μετὰ φαιδρότητος ἀδιαπτώτου, ἣν ἐπέτειναν ἡ ἄκρα εὐγένεια καὶ φιλοφροσύνη τῶν οἰκοδεσποτῶν καὶ τῆς χαριεστάτης μνηστῆς καὶ θυγατρὸς αὐτῶν πρὸς πάσας καὶ πάντας.

Ἡ ἑσπερὶς ἔληξε μετὰ τῶν ἀρίστων ἐντυπώσεων καὶ οἱ προσ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΟΥ ΑΣΚΟΥΙΘ

Μετὰ τὸ Κοινοβούλιον, κατὰ τὸ ἐτήσιον συμπόσιον εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Λονδίνου (*Guildhall*) εἶνε ὁ ἐπίσημος τόπος ὅπου ἀπαγγέλλονται βαρυσήμαντοι λόγοι πολιτικοί.

Κατ' αὐτὸ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀσκουὶθ κατὰ τηλεγραφ. περίληψιν τοῦ Ρέουτερ τῆς 27)9 Νοεμβρ. εἶπε τοιάδε :

Α) Ἐν ἀρχῇ ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τὴν Τουρκικὴν κακοδιοίκησιν ἐν Εὐρώπῃ, ἐμνημόνευσε τῶν σφαγῶν κατὰ τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Γερμανίας, ὡς παράδειγμα τῆς πραγματικῆς σημασίας τῆς ἐκγερμανισθείσης Τουρκίας. Ἐξηκολούθησεν ἀναφερόμενος εἰς τὸν στόλον, διατηροῦντα πάντοτε στενώτατον ἀποκλεισμὸν πάντων τῶν ὁρμων πρὸς ἐχθρ. προμηθείας καὶ πλέον ἢ ἕτοιμον νὰ δοκιμάσῃ τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα. Τὰ γενναῖα στρατεύματα κερδαίνουσι πάντοτε ἔδαφος εἰς τὸν Σὰρ χωρὶς ποτε νὰ ἐνδίδωσι καὶ κατὰ μίαν ἐντζαν, ἡ αὐτὴ δὲ ἐπίδοσις σημειοῦται εἰς Θεσσαλονίκην, Αἴγυπτον, Μεσοποταμίαν καὶ Ἀνατολ. Ἀφρικήν.

Β) Ὁ κ. Ἀσκουὶθ εἶπεν ὅτι ἡ Γαλλία μάχεται συνηπισμένη μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν Σὰρ καὶ ἐπὶ μικρὸν τι πλέον δεκαπενθημέρου ἐξεμηδένισεν ὀκτάμηνον τεράστιον καὶ δαπανηρότατον ἀγῶνα τοῦ ἐχθροῦ εἰς Βερτέν. Ἡ Ἰταλία σταθερῶς καὶ ἀσφαλῶς προελαύνει εἰς Τεργέστην. Ἡ Ρωσσία διατηρεῖ τὸν κολοσσιαῖον ἀγῶνά της μετ' ἀδιαπτώτου ἐνεργητικότητος, ἀποτίνομεν δὲ ἰδιαίτερον φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ρουμανίαν διὰ τὴν λαμπρὰν καὶ ἐπίμονον στάσιν της. Οἱ Σέρβοι διαδραματίζουσιν ἀντάξιον μέρος καὶ οἱ Πορτογάλλοι συμβάλλουσι τὴν μερίδα αὐτῶν.

Γ) Ὁ Ἀσκουὶθ εἶπε περὶ τῆς Ἑλλάδος : Ὁμιλῶ εὐελπις. Ἐπιθυμῶ νὰ ἠδυνάμην νὰ εἶπω μετ' ἐμπιστοσύνης ὅτι οἱ Σύμμαχοι οὐδέποτε ἔσχομεν ἕδρυν τινὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τοὐναντίον μάλιστα ἐπικρατοῦσιν ἡ εἰλικρινὴς ἡμῶν ἐκ παραδόσεως φιλία, ὡς μιᾶς τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς καὶ ὁ πόθος ὅπως ἐμποδίσωμεν αὐτὴν τοῦ νὰ ἐμπέσῃ εἰς τὰ Γερμανικὰ δίκτυα καὶ σώσωμεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν συμφορῶν ἐμφυλίου πολέμου.

Δ) Οἱαδήποτε προφανῶς δραστικὰ μέτρα καὶ ἂν μετηλθον οἱ Σύμμαχοι, ὑπηγορεύθησαν ταῦτα μόνον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἐμποδισθῶσιν αἱ Ἀθῆναι τοῦ νὰ εἶνε κέντρον Γερμανικῆς προπαγάνδας καὶ ραδιουργίας καὶ λέγω εἰλικρινῶς ὅτι διακείμεθα μετ' ἐγκαρδίου συμπαθείας πρὸς τὸν μέγαν Ἕλληνα πατριώτην κ. Βενιζέλον. Διεβεβαίωσεν ἡμᾶς οὗτος ὅτι αἱ προσπάθειαί του καὶ ἡ ὀργάνωσίς του οὐδόλως εἶνε ἀντιδυναστικαὶ καὶ μόνος σκοπός του εἶνε ὅπως ἡ Ἑλλὰς διαδραματίσῃ ἀντάξιον μέρος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ προοδευτικῇ ἀναπτύξει τῆς Βαλκανικῆς ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ε') Ὁ πόλεμος οὗτος εἶνε ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῶν μικροτέρων ἐθνῶν, θὰ δείξῃ ἂν δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ κρατηθῇ ὑψηλά. Ὁ μόνος σκοπὸς τῶν Συμμάχων εἶνε ὅπως εὑρεθῶμεν πάλιν εἰς ἣν θέσιν εὑρέθημεν ὅτε ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο πρωθυπουργὸς καὶ μετέβημεν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ Ἑλλὰς πρώτη ἤναψε τὴν δᾷδα της ἐλευθερίας ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀντετάχθη κατὰ τοῦ χειμάρρου τῆς ἀνατολικῆς βαρβαρότητος καὶ τυραννίας. Εἴθε ν' ἀνάψῃ πάλιν τὴν δᾷδα της καὶ ἀναδειχθῇ ἀνταξία τοῦ ἀθανάτου παρελθόντος αὐτῆς.

ΣΤ). Ἀναφερόμενος εἰς τὴν Γερμανικὴν προπαγάνδαν εἰς τὰς οὐδετέρας χώρας εἶπεν ὅτι διεδόθη εἰς τὰς χώρας ταύτας ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἔχουσι σχέδιον ἀπαίσιον μετὰ τὸν πόλεμον, ὅπως συνδυασθῶσιν ἐναντίον τούτων καὶ ἀνεγείρωσιν ἀνυπέρβλητον λίθινον τεῖχος κατὰ τῆς ἐμπορίας αὐτῶν. Ἐὰν ἡ παιδαριώδης μυθοπλαστία της ἦτο ἀληθής, θὰ ἐσήμαινεν ἐντελῆ ροπὴν πρὸς οἰκονομικὴν αὐτοκτονίαν. Οὐδὲν ὑπάρχει οὐσιωδέστερον διὰ τοὺς Συμμάχους μετὰ τὸν πόλεμον, ἢ αἱ ἄριστοι οἰκονομικαὶ σχέσεις μετὰ τῶν οὐδετέρων.

Ζ') Ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῆς προπαγάνδας εἶνε ὅπως ἐπηρεάσῃ τὴν γνώμην ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐμπολέμων χωρῶν ὑπὲρ χωριστῆς εἰρήνης διὰ διαφόρων ἐπιχειρημάτων δι' ἑκάστην τούτων. Ὡς πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν ὑπαινίσσονται ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε ἑτοίμη νὰ ἐπανορθώσῃ καὶ ἀποζημιώσῃ τὸ Βέλγιον καὶ οὕτω νὰ ἀφαιρέσωσι τοὺς Βρεττανοὺς τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου, καὶ ὅτι παρηγχύθημεν εἰς τὸν πόλεμον ὅπως βοηθήσωμεν τὰς ἰδιαιτέρας βλέψεις τῆς Γαλλίας, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Ἡμεῖς ὅμως ἐξίσου ὑπεσχέθημεν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Σερβίας, ἣν οὐδέποτε ἐλέχθη ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ

Η') Ἐξήρεν ἀδιστάκτως καὶ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι οἱ Σύμμαχοι μάχονται ὑπὲρ κοινῆς ὑποθέσεως. Τὰ συμφέροντα αὐτῶν εἶνε καὶ ἰδικά μας. Οὐσιώδης ὅρος ἡμῶν διαρκοῦς εἰρήνης εἶνε νίκη ἐξασφαλίζουσα πάντας.

Ἡ Γερμανικὴ προπαγάνδα εἰς Ρωσίαν ἦτο ἡ ἀντίθετος.

Παριστανόμεθα ὡς δύναμις ποθοῦσα νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον ἵνα ἐμποδίσῃ τὰς πιθανότητας χωριστῆς εἰρήνης. Παριστανόμεθα ὡς δανειζόντες χρήματα εἰς τοὺς Συμμάχους τοιουτοτρόπως καὶ πραγματοποιοῦντες ὑπέρογκα κέρδη ἀπὸ ἐφοδίων καὶ ναύλων, μετερχόμενοι τὸ κατὰ παράδοσιν πρόσωπον, ὅπερ ἀπέδιδεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ναπολέων ὡς ἔθνος μεταπρατῶν καὶ πραγματευτῶν.

Θ') Εἶνε δύσκολον νὰ φαντασθῶμεν ὅτι τοῦτο ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐλογοφανὴς ἢ καὶ πιστευτὴ ὑπόθεσις. Ἠσχολήθη περὶ τῶν τρομερῶν θυσιῶν μας εἰς πλοῦτον καὶ εἰς ὑπάρξεις; καὶ ἠρώτησε, τίς ἄλλος ἔχει μεγαλείτερον λόγον ὅπως δέηται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἢ ἡμεῖς, εἰρήνης, ναί, ἀλλ' ὑπὸ ἕνα ὅρον ὅτι πόλεμος με τὰ τόσης σπατάλης θυσιῶν καὶ ἀνεκλαλήτων δεινῶν, ἐνδόξων παραδειγμάτων ἀνδρείας καὶ αὐτοπαρνησίας δὲν θὰ ἀπέβαινε μάταιος.

Κατέληξεν εἰπὼν ὅτι δὲν ὑπάρχει ζήτημα χωριστῆς εἰρήνης, δὲν ἀποκρύπτομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ φορολογήσῃ ὅλους τοὺς πόρους ἡμῶν καὶ δὴν τὴν παρακαταθήκην ὑπομονῆς καὶ ἀποφάσεως. Ὅτεθὰ ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη, πρέπει νὰ ἦνε τοιαύτη ὥστε νὰ ἀνεγερθῇ ἐπὶ ἀσφαλῶν καὶ ἑδραίων θεμελίων ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀσθενῶν, αἱ ἐλευθερίαι τῆς Εὐρώπης καὶ ἐλεύθερον μέλλον διὰ τὸν κόσμον.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΕΝ ΤΩ ΑΓΓΛΙΚΩ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΩ

Λονδῖνον 25)7 Ν)βρίου.

Ὁ κ. Λὼντς προέτεινεν ὅτι, λόγῳ τῶν κινδύνων οἵτινες θὰ ἐπαρουσιάζοντο διὰ τῆς ἐπιβραδύνσεως, οἱ Σύμμαχοι ὀφείλουν ν' ἀναγνωρίσουν τὸν κ. Βενιζέλον.

Ὁ κ. *Ἀσκουὶθ ἀπήντησεν ὅτι οἱ* Σύμμαχοι γνωρίζουν τελείως τοὺς κινδύνους καὶ συσκέπτονται συχνάκις ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ δημόσιαι δηλώσεις δὲν δύνανται νὰ γίνωσι παρὰ μόνον κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῶν Συμμάχων.

Ὁ Λόρδος Σέσιλ ἠρνήθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν, ἂν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχεν ἐγκρίνει τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς Συμμάχους ὅπως ἀποβιβασθῶσιν εἰς Θεσσαλονίκην.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Λόρδος Ρόμπερ Σέσιλ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Συνεννόησις ἐπληροφόρησε τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι θὰ ἐλαμβάνοντο μέτρα ὅπως οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοί, οἱ προτιθέμενοι νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν βενιζελικῶν μὴ τιμωρῶνται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ἀθηνῶν.

Ἡ εἰδοποίησις πρέπει νὰ δοθῇ πρὶν ἐρωτηθῇ ἂν ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπεκοινώνει μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ κ Ἀσλεὺ ἠρώτησε τὸν Λόρδον Σέσιλ, ἂν θὰ ἐξήταζεν, ἂν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ μὴ ἔχωμεν τίποτε πλέον νὰ κάμωμεν μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐπευφημιῶν σχεδὸν ὅλης τῆς Βουλῆς. Ὁ Λόρδος Ρ. Σέσιλ ἐτόνισεν ὅτι θὰ λάβῃ τὰ πλέον αὐστηρὰ μέτρα ἵνα ἐμποδίσῃ ἐκδηλώσεις παρομοίου εἴδους.

Εἰς ἀπάντησιν εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἑτοίμη νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ γείνῃ δικαστικὴ καταδίωξις κατὰ τῶν βενιζελικῶν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὑποκάρδια καὶ θερμότατα ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια πρὸς τὴν πολύτιμον καὶ προσφιλεστάτην φίλην μας Ἀγγελικὴν Π. Χριστοπούλου ἀριστεύσασαν εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τοῦ Π. Γυμνασίου, ὡς καὶ πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς αὐτῆς, εὐχόμεναι ὁμοίαν καὶ ἴσην ἐπιτυχίαν καὶ εἰς ἀνωτέρας ἔτι σπουδὰς αὐτῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26 Βρίου 1916.

Τραΐς φίλαι της.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένων ὅτι ὁ κ. Χαράλαμπος Θεοχάρους δὲν διατελεῖ πλέον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ἀπὸ τῆς 28)10)11)916.

Λευκωσία.

Στυλιανὸς Νικολαΐδης.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

— Τηλεγραφ. περιληπτικαὶ εἰδήσεις.

(Ε.Π.) Ἀθῆναι 20)2 Νοεμβρ.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος Αἰκατερίνης διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξακολουθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει λύσεως ἱκανοποιητικῆς δι' ἀμφότερα τὰ μέρη.

Ἡ κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν τῶν θυμάτων τοῦ τορπιλλισθέντος ἀτμοπλοίου «Ἀγγελικὴ» ἀνὰ 10,000 δρχ.

—Ὁ ναύαρχος Φουρνὲ ἐπέδωκε νότα ὅταν ἀφωρῶσαν τοὺς Γερμανοὺς κατασκόπους.

Θεσσαλονίκη, 22)4 Νοεμβρ.—Οἱ διασωθέντες «τῆς Ἀγγελικῆς» ἐφθασαν σήμερον ἐπὶ τοῦ «Ἑρνέστου Σιμὸν», ἀνέρχονται δὲ εἰς 280, ἐξ ὧν 25 ἀξιωματικοὶ καὶ τινες μαθηταὶ τῆς Στρατιωτ. Σχολῆς.

Ὁ ὑπουργὸς Σῖμος συνοδεύων τὸν κ. Φιλάρετον ὑπεδέχθη αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου, τοὺς ἐχαιρέτισε δὲ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των.

Πλῆθος ἄπειρον συγκεντρωμένον εἰς τὴν προκυμαίαν ἀνευφήμησε τούτους.

Εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβὲς ὅτι εὖζωνοι βασιλόφρονες ἐφρονεύθησαν κατὰ τὴν ἐν Αἰκατερίνῃ συμπλοκήν. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ταύτης ὑπῆρξαν δύο νεκροὶ καὶ πέντε τραυματίαι τοῦ στρατοῦ τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Τοῦ ἀντιδραστικοῦ βασιλόφρονος κόμματος ἐσημειώθησαν 2 τραυματίαι.

Συνεπῶς τὸ δι' αὔριον ὁρισθὲν μνημόσυνον ἐν Ἀθήναις ὀργανωθὲν ὑπὸ τῶν ἐπιστράτων πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν δηθὲν θανόντων Εὐζώνων, εἶνε ἀσεβὴς κωμῳδία.

Γραφεῖον τοῦ Τύπου.

Ἀθῆναι 23)5 Χθὲς τὸ ἑσπέρας συνεκροτήθη μέγα Συμβούλιον τοῦ Στέμματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πλὴν τοῦ κ. Λάμπρου καὶ Ζαλοκώστα, πάντες οἱ πρώην Πρωθυπουργοὶ καθὼς καὶ ὁ κ. Δημητρακόπουλος.

Τὸ Συμβούλιον ἐπεδοκίμασε τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις τοῦ Ναυάρχου Φουρνὲ ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν Παράδοσιν τοῦ ἐλαφροῦ στόλου

24)6. Κατόπιν συμφωνίας ἐπελθούσης μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, 940 Γάλλοι στρατιῶται ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Αἰκατερίνης.

Τὰ Βασιλικὰ στρατεύματα ἔλαβον διαταγὴν ν' ἀποσυρθοῦν.

Τὸ ζήτημα θεωρεῖται ἤδη ὡς διακανονισθέν.

Ἡ ἔρευνα ἣ ἐνεργηθεῖσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γουναρικοῦ βουλευτικοῦ κ. Καλλιμασιώτου ἐφερεν εἰς φῶς ἐπιστολὰς ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι οὗτος ἀνεφωδίαζε γερμανικὰ ὑποβρύχια.

ΣΚΦ Ὁ κ. Καλλιμασιώτης διαμαρτύρεται καταγγέλλων ταύτας ὡς πλαστογεγραμμένας.

25)7.—Ἀργὰ χθὲς οἱ Πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπεσκέφθησαν τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Λάμπρον καὶ συνδιεσκέφθησαν ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν συνδιάσκεψιν ταύτην ὁ κ Λάμπρος ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Καίτοι οὐδὲν εἰσέτι ἐγνώσθη, ἐπιβεβαιοῦται ἐνταῦθα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ νέου διαβήματος σοβαροῦ χαρακτῆρος.

Ἡ ἀπεργία τῶν ναυτικῶν συνδικάτων ἔληξε.

26)8.—Αἱ δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἐζήτησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἐν Βόλῳ καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Πρεσβευτῶν Αὐστρίας, Γερμανίας, Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

26)9.—Χθὲς ἐγένετο ἐνταῦθα στρατιωτικὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀνακτήσεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐδημοσίευσαν ἀνακοινωθὲν δι' οὗ δηλοῦσιν ὅτι δὲν ἐπέδωκαν διακοίνωσιν, ἀλλὰ μόνον διὰ νέων αἰτήσεων ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν ἐχθρικῶν πρὸς τὴν Συνεννόησιν κύκλων κατὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὴν. Κυβέρνησις δὲν λαμβάνει οὐδὲν ἀποτελεσματικὸν μέτρον.

28)10.—Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν παρετηρήθη ζωηρὰ διπλωματικὴ κίνησις.

Οἱ ὑπουργοὶ συνῆλθον εἰς ἐπανειλημμένα συμβούλια.

Ὁ Ναύαρχος Φουρνὲ ἔσχε μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κόμης Μπίρμαχ ἐπέδωκεν εἰς τὴν Ἑλλὴν. Κυβέρνησιν νόταν διὰ τῆς ὁποίας ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς παρούσης στάσεως τῆς Ἑλλάδος, στάσεως, ἥτις, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Γερμανίας, ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς οὐδετερότητος πρὸς ὄφελος τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Εἰς τὸ Ἀγγλογαλλικὸν καὶ τὸ Ρωσσικὸν μέτωπον ἐν Εὐρώπῃ οὐδεμία ἐγένετο ἐνέργεια ἀποτελεσματική, εἰμὴ ἡ συνήθης καὶ μονότονος, ἀναγράφομεν δὲ κατὰ προτίμησιν τὰς ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ μετώπου εἰδήσεις ὡς ἀμεσώτερον ἐνδιαφερούσας τὸ Ἕλλην Κοινόν.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

24)6. — Ρουμανικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει: Ἀπεκρούσαμεν ἐπιθέσεις εἰς τὴν κοιλάδα Πράχοβα. Ὁ ἐχθρὸς ἐνισχύθη εἰς τὸ στενὸν Βουλκὰν καὶ ἐσταμάτησαμεν τὴν καταδίωξιν. Δρᾶσις πυροβολικοῦ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸν Δούναβιν. Ἐν ἀπόσπασμα προελάσαν, ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς Δοβρουτζὰν καὶ κατὰ τὴν ὑποχώρησίν του ἐπυρπόλησε τέσσαρα χωρία.

Ρωσικὸν ἐπίσημον.—Οἱ Ρουμᾶνοι εἰς Πρεδεὰλ ἠναγκάσθησαν νὰ ὀπισθοχωρήσουν μικρὸν πρὸς νότον, μετὰ παρατεταμένον ἀγῶνα, εἰς τὸν ποταμὸν Ζουῒλ ὅμως ἐπίεσαν τὸν ἐχθρὸν πρὸς τὰ ὀπίσω πρὸς βορρᾶν.

Ἀμστελλόδαμον 24)6.—Ἐπίσημον ἐκ Βερολίνου λέγει ὅτι ἐκερδήσαν ἔδαφος εἰς Τόλγυες, οἱ δὲ Γερμανοὶ προοδεύουσι νοτίως τοῦ στενοῦ Ρόττερτουρμ, ὅπου ἠχμαλώτισαν χιλιάδα Ρουμάνων.

Πετρούπολις ἐπίσημον. — Ἐξακολουθοῦμεν ἐπιτυχῶς τὰς ἐπιχειρήσεις νοτίως τοῦ Δορναυάτρα. Ἠχμαλωτίσαμεν 815 κατὰ τὰς 2 τελευταίας ἡμέρας.

Οἱ Βούλγαροι καταστρέφουσι συστηματικῶς τὰ Ρουμανικὰ χωρία.

Ἀμστελλόδαμον: Ἐπίσημον Βιέννης. Πλησίον τοῦ Ταῖλγυες οἱ Ρῶσοι μετὰ πείσμονα πολυήμερον μάχην ἐπίεσανπρὸς τὰ ὀπίσω τὸ μέτωπόν μας εἰς ὀρεινὰ σύνορα κατά τινα χιλιόμετρα· ἐξεκενώσαμεν τὸ ὄρος Βεβοὺλ ἀνατολικῶς τοῦ Κιρλίμπαπα, πρὸ μάζης πυρός. Τὸ Ρωσικὸν πυροβολικὸν ἰσχυρίζεται ὅτι ἀπεδίωξε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων τοῦ τομέως τοῦ στενοῦ Σπαΐν Ρόττερτουρμ, αἰχμαλωτίσαν χιλίους.

26)9.—Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως: Ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις εἰς τὴν περιοχὴν Ὀστροβόλου εἰς τὸν Στοκκὸδ ἀπεκρούσθησαν. Προωδεύσαμεν νοτίως τοῦ Δορναυάρςα, εἰς τὴν περιοχὴν δυτικῶς καὶ νοτίως τοῦ ὄρους Λαμουντελοῦν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Βιστρίτσα ἀπὸ τοῦ Βελδδρ μέχρι τοῦ Ἄολλυ. Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρεδεὰλ καὶ τοῦ Ἄλούτα ἐξηκολούθησαν· ὁ ἐχθρὸς ἐνισχυθεὶς ἀνέλαβεν ἐπίθεσιν ἀνατολικῶς τοῦ Ζουῒλ.

Ρουμανικὸν ἀνακοινωθέν: Μανικὸς βομβαρδισμὸς εἰς τὴν κοιλάδα Πραχόβα. Ἀπεκρούσαμεν πεζικὴν ἐπίθεσιν Προηλάσαμεν πρὸς νότον τῆς Δοβρουτσᾶς. Ἐχθρικὰ ὁδροπλάνα προσέβαλον τὸν Σουλινᾶ.

29)11.—Ἐχθρικὴ ἐπίθεσις πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὄρους Μωσελίλ, βορείως τῆς κοιλάδος Γκαϊκάζα εἰς Τροτὼς ἀπεκρούσθη, μάχη δὲ διεξάγεται εἰς Ταβλαβατζῆ, Βρατοτσέα, Πρεδῆλος καὶ τὴν κοιλάδα Πραχόβα. Ἐχθρικὴ ἐπίθεσις εἰς τὴν περιοχὴν Δραγοσλαυὲλ ἀπεκρούσθη.

Τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν εἶνε δραστηριώτατον καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ Δουνάβεως.

Οἱ Ρωμᾶνοι ἀνακατέλαβον τὴν Χίρσοβαν παραδουνάβιον πόλιν τῆς Δοβρουτζᾶς βοηθούμενοι ἀπὸ τοῦ στολίσκου τοῦ Δουνάβεως. Ὁ ἐχθρὸς πρὶν ἐκκενώσῃ ἐπυρπόλησεν αὐτήν.

Πετρούπολις ἐπίσημον: Ἀφοῦ ἀπεκρούσαμεν ἑπτὰ ἐφόδους ὁπισθοχωρήσαμεν εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν χαρακωμάτων εἰς τὴν περιοχὴν Σκροβόφ. Ὁ ἐχθρὸς ἐχρησιμοποίησεν ὑγρὸν πῦρ. Ἐγκατελείψαμεν τὰ ὑψώματα ἅτινα εἴχομεν καταλάβει τὴν προτεραίαν εἰς τὴν περιοχὴν Δορναυάτρα, τὸ πυροβολικὸν ἀπέκρουσεν ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις εἰς τὴν κοιλάδα Τροτώς. Οἱ Ρουμᾶνοι ἀνέλαβον ἐπίθεσιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρεδεὰλ ὅπως κυκλώσωσι τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἠναγκάσθησαν ὅμως νὰ ὑποχωρήσωσι τρία μίλια πρὸς τὴν κοιλάδα Βουζέου.

Ρουμανικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι ἀγρία μάχη διεξάγεται εἰς τὴν κοιλάδα Πραχόβα ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγά μας. Δρᾶσις πυροβολικοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Δραγοζλαυὲλ. Μάχη ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Ὄλτη. Ἡ κατάστασις ἀμετάβλητος εἰς τὸ στενὸν Βουλκάν, Ὄρσοβαν καὶ Δοβρουτσάν.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 27)9.—Τὰ Ναυαρχεῖα ἀνακοινοῦσι ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀραβία» τῆς Π. καὶ Ο. ἐτορπιλλίσθη καὶ ἐβυθίσθη ἄνευ προειδοποιήσεως τῇ μεσημβρίᾳ τῆς 24)6 Νβρίου.

Ἅπαντες οἱ ἐπιβαταὶ διεσώθησαν.

Τὸ Ταχυδρομεῖον ἐδήλωσεν ὅτι καθόσον εἶνε γνωστὸν πάντες οἱ ταχυδρομ. σάκκοι ἐπὶ τῆς «Ἀραβίας» ἀπωλέσθησαν. Ἔφερε τοὺς ταχυδρομ. σάκκους Αὐστραλίας, Κεϋλάνης, Ἰνδικῆς, Ἄδεν, τῶν Πορθμῶν Μαλάκας, Αἰγύπτου, Σιτικῆς, Χογκὸγκ καὶ ἴσως ὡσαύτως Βρεττανῖ. Ἀνατολ. Ἀφρικῆς, τῆς Ζανζιβάρας τῶν νήσων Σεϋσιελ καὶ Ἁγ. Μαυρικίου. Ὑπῆρχον ὡσαύτως ταχυδρομ. δέματα ἐκ πλείστων μερῶν μὴ μνημονευομένων.

25)7 Νοεμβρίου.—Ἡ ἀτμόπλοια Π. καὶ Ο. κοινοποιεῖ ὅτι 198 ἐπιβάται τῆς «Ἀραβίας» ἀπεβιβάσθησαν εἰς Μάλταν, 84 εἰς Πορτ—Σαΐδ καὶ ἄλλοι ἀνεμένοντο εἰς Μάλταν. Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν, οἱ ἐπιβαταὶ καὶ τὰ πληρώματα ἀνερχόμενα εἰς 721 μετεφέρθησαν ἀσφαλῶς εἰς τὰς λέμβους ἐντὸς 20' ἀπὸ τῆς τορπιλλίσεως. Ἐπεκράτησεν ἐξαίρετος πειθαρχία.

Ἡ δρᾶσις τῶν ὑποβρυχίων καὶ κατὰ τὴν π. ἑβδομάδα ἐγένετο ἐξίσου ἐντονος.

ΞΗΡΑ ΣΥΚΑ ΤΗΛΑΥΡΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΥΠΟ
ΘΕΟΧ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΕΝ ΜΟΡΦΟΥ

Ἀπὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ὁ ἐν Μόρφου κ. Θεοχ. Ἰωαννίδης λίαν ἐπιτυχῶς ἀποξηραίνει καὶ συσκευάζει ξηρὰ σῦκα τῆς Τηλυρίας κατὰ σύστημα Ἀμερικανικόν, ἐφάμιλλα πρὸς τοὺς ἐλεμέδες τῆς Σμύρνης τὴν γλυκεῖαν καὶ ἀρωματικὴν γεῦσιν, ἀνώτερα δὲ τὴν καθαριότητα χάρις εἰς τὰς ἀπολυμαντικὰς πλύσεις διὰ χημικῆς σκευασίας.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἀποτελεῖ νέαν ἐν τῇ Νήσῳ βιομηχανίαν, εὐρὺ ἔχουσαν μέλλον καὶ πολλὰ ὑπισχνουμένην εἰς τε τὸν κ. Θ. Ἰωαννίδην καὶ εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς παραγωγῆς αὐτῶν.

Τὰ σῦκα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀπολαυστικὸν χειμερινὸν ἐπιδόρπιον, προσιτὸν εἰς πάντα τὰ βαλάντια.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπιθυμῶν νὰ διευκολύνω ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπαρχίᾳ Ἀμμοχώστου ἀξιότιμον πελατείαν μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν της ὅτι ἐπεμψα ἤδ